

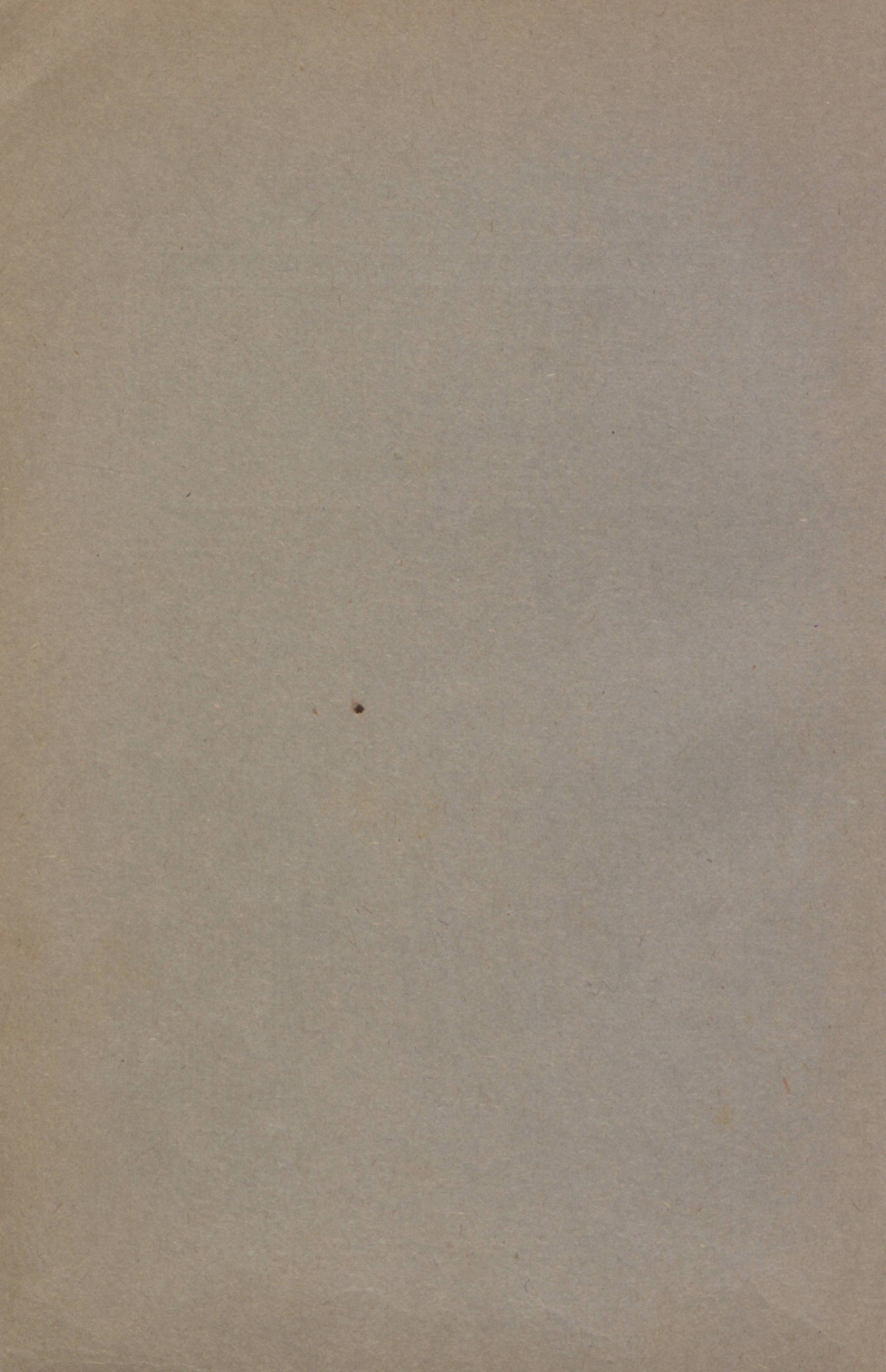

Kurrikoffide suguwôsa.

WÄLJAWÔRSUNUD
PÄRSTI KURRIKALT.

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

L. 8. 104

KURRIKOFFIDE

SUGUWÕSA.

WÄLJAWÕRSUNUD PÄRSTI KURRIKALT.

18850

RAAMATUKOOL
FR. R. KREUTZWALDI NIM.

Ar 913

Kurrikoff

AR Fr. R. Kreutzwaldi nim.
Eesti NSV Riiklik
Raamatukogu

1757

Eesfõna.

TALLINNA KESK- RAAMATUKOGU

Sawikotile 1908 aastal elama asudes, tärkas minus juba mõte, selle koha omanikkude elulugu kokku seadida, et selle koha möödaläinud põlwe mälestusi alles hoida ja järeltulejad Sawikoti Kurrikoffide minewikku tundma õppida wõiksid, — sest inimene kes tabab olewikus edasi saada, peab minewikku mõistma ja tundma, isik, kes soowib oma elu kindlale alusele asetada, peab teadma, kust tema välja wõrsunud ja kes tema esiwanemad olnud on. — Kui siis aga mulle minu wend Kolpinost weebruari kuul 1912 a. kirjutas ja soowi avaldas, kõikide Kurika tõust Kurrikoffide üle ühte üleüldist juutt päewapilti kokku seadida laske, panin mina ette pildi asemel Kurrikoffide suguwõsa üle piltidega album teha laske! — Albumi kokku seadimine jäi minu hooleks, kuna aga wäljaandmise kulud — mina ja minu wennad Tõnis ja Ado ja meite onupojad Johann ja Dr. Adolf Kurrikoff ühiselt oma peale wõtsime. — See töö edenes aga wäga wifalt, sest et mõnelt poolt teadusi naljalt anda ei tabatud ja nende korjamise pärast palju ümber sõitma ja kirjutama pidi. Teiseks oli see suureks takistuseks, et Wiljandi kiriku raamatud kuni 1842 aastani kõik ära põlenud on ja sellepärast nende najal kaugemasje minewikku tungida ei saa. — Ometegi on nüüd kõik kokku korjatud ja ülesse wõetud, mis weel kirjade ja wanemate inimeste mälestuste järele teha wõimalik oli ja mina loodan, et see raamatukene mõndagi asja meie suguluses ja meie esiwanemate eluloos, walgele toob. —

Suguwõsalise ehk genealogilise kirjelduse peale ei ole mina suu-remat rõhku pannud, aga siiski teda mööda minnes tarwitanud, kuna pea asi selles albumis biografie ehk Kurrikoffide suguwõsa liikmete elulugu on. —

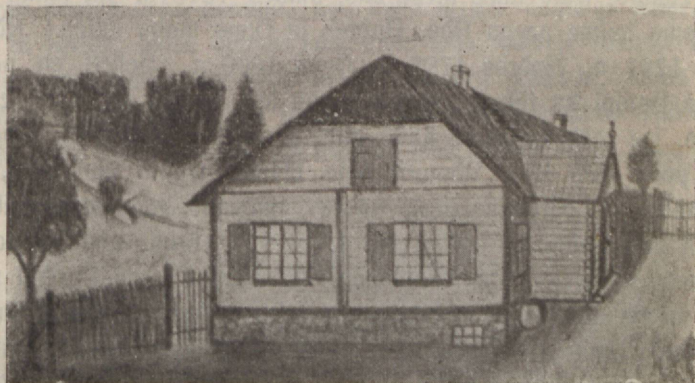
Meie esiwanemad on, kuni orja põlwe lõpuni, üksnes põllumehed olnud ja nimelt Pärsti wallas Kuriku talu pidanud; — köstreid, koolmeistreid, ega muid käsitöölisi nende hulgas ei leidu. Peale priiuse kuulutamist on neid ka juba teiste ametite peal näha, üks hakkab kooliõpetajaks ja teised püüawad oma lapsi koolitada ja nendest wõrsub wälja õpetlasi, kaupmehi ja kirjutajaid aga ikka suurem osa nendest on oma elu põllupidamisele pühendanud. —

Kurrikoffid ei pruugi oma esiwanemaid kuskilt muialt kui talu tarest otsida, nende isad on terwed, tublid ja õigust armastajad talutaadid olnud, keda tuuled ega tormid pole maha murda jõudnud ega nende kindelt meelt kõikumata panna wõinud; — nende emad on neile Taara tarkust õpetanud ja karmil kätel kaswatanud. — Talu õues on tamm ülesse kaswanud ja omad juured üle Eestimaa laiali lautanud, ükski tema okstest ei ole kiduraks ega kõhnaks jäänud, ükski tema juurtest ei ole hukka läinud wõsuji maailma laande laiali laotanud. — Need minewiku mälestused olgu meile ja meie järeltulijatele elujuhiks ja kindlaks teerajajaks. See ausus ja üksmeel, mis meie esiwanemad omandasiwad, jäägu meie keskele, siis kojume ja kaswame meie ja saame tugewaks, — mitte üksnes iseenele ja oma suguwõja kasuks, waid ka tugewaks Eesti rahwa seas ja tema kaswamise beaks. —

J. J. J. J.
1913 a.

A. Kurikoff

Talukoht „Kurika“.

Wiljandi kreisis, Pärsti walla õhtu pool külles, seisab talu koht Kurika. Hommiku poolt küllest piirawad teda Kuuni ja Kopa, lõunast ja õhtu poolt Marna talude rajad, kuna põhjapoolne külg Pärsti mõisa maaga koos seisab. — Tee, mis Pärsti mõisast Undi karjamõisa välja wiib, läheb põldude keskelt läbi, kohta ennast kohe paremat kätt teed jättes. Kolmest küllest piirawad teda põllud, kuna õhtu poolt karjamaa ja kopli otsad õuega ühendatud on. Terwe koht on peaaegu kõik ühes tükis, üksnes umbes kuue wakamaaline heinamaa tükk on kohast labus, wersta kolm kodust eemal. Põllud on kiwifest puhtaks tehtud ja natukene weerjad ehk kalduwad ja sawipõhjaga. Siia juurde pandud pilt kujutab seda maja, kus esimesed Kurrikoffid ülesse kasuwiwad ja oma lapsepõlwe mööda saatwiwad, olgu küll, et tema aea jooksul uuendatud ja täiendatud sai. — Wanaste oli kohal palju metsa, mikspärast teda ka Metsa Kurikaks hüüti. — Nüüd on aga mets maha wõetud ja põlluks ümber muudetud, üksnes mõni ainukene metsa salk on oma tarwituseks weel alles. Kõha suurus on 172 wakamaad, millest umbes 90 wakamaad põldu, muu maa aga heina- ja karjamaaks on. — Heinamaa kaswatab wäikest, fiiski aga söödawat heina ja nendest jätkub oma tarwituseks. — See koht on juba wäga wanast aegst Kurrikoffide esiwanemate käes pidada olnud, kuid kindlaid teateid selle

üle kuskilt ei saa, sest et Pärsti mõisa selle aea jooksul mitme uue omaniku kätte üle läinud ning kõik wanad Wiljandi kiriku raamatud ära põlenud on, Aga arwata wõib, et Kuriku koht juba 1700 aastate ümber praeguse omaniku esivanemate käes pidada olnud on. Umbes 1760—1790 a. on sääl „Jaan“ peremeheks, ja enne teda, tema isa olnud, kelle nime aga enam keegi ei mäleta, aga meid mõista lafeb, et see sugukond ammu seal asunud on. Peale Jaani surma on koht tema poja Hansu kätte üle läinud. — Hans ei ole aga mitte waks elanud, waid täies mehe eas, umbes 1810 a. siit ilmaft labkunud, oma kolme poega Ado, Andres ja Hans maha jättes. Ado sündinud 1791 a., Andres 1795 ja Hans 1800 a. Sellest on näha, et Kurika Hansul ka tütreid on olnud, aga kes nemad on olnud, ehk kus elanud, see jääb pimeduse kätte alla ja meile teadmataks. Kõige wanim poeg Ado läks Wana-Kariste elama, waata elulugu „Kariste Kurrikoff“. — Järgmine poeg Andres, sündinud 26. weebruaril 1795 a. pidi peale oma isa surma, kui 15-ne ehk 16-ne aastane poisikene peremehe kohuseid täitma hakkama. Tema onu, kes Kurikal poppina elas, tahtis aga kohta oma kätte saada ja kui siis Wene-Prantsuse sõja jauks soldatissi püüti, andis tema oma wennapoja soldatisse ja noormees saadeti Riiga. Aga saatust oli teda Kurika peremeheks, mitte aga sõjameheks määratud ja tema onu kuritohklik soow ei läinud täide. — Riias oli temale jubtumise wiisil Pärsti pärisberral von Beloff wastu tulnud ja tema Riias wiibimise põhjust teada saades, teda kobe, kui peremeest sõjawäe teenistusest wabastanud ja koju tagasi saatnud. — Seniajani oliwad talupojad ilma priinimedeta olnud, nüüd aga anti neile nimed ja teda ja tema wendi nimetadi lühedalt Kurika koha järele „Kurik“, aga warji muudeti see nime mõisa herra soowil ja eeskujul Kurrikoffiks ja sellega on Kurika Hansu pojad Ado, Andres ja Hans kõikide Kurika tõust Kurrikoffide esijadeks saanud. — Hans Hansu poeg Kurrikoff läks Kuunile elama, waata elulugu „Kuuni Kurrikoffid“.

Nagu juba eelpool kirjeldatud, sai Andres Hansu poeg Kurrikoff väga noorelt peremeheks ja noorelt heitis ta ka, õige noore naesega abielusse, sest neid laulatadi waewalt 16 aastat täissaanud neiu Anu Torukoffiga, (sünd. 14. weebr. 1801 a.) 15-mal aprillil 1817 a. Kas neil ka lapsi noores eas surnud on, ei wõi mitte ütelda, sest et selleaegsed kiriku raamatud kaunis segaselt kirjutatud ja sellepärast seda raske kätte leida on, aga täiealiseks elasiwad nendest kuus poega ja wiis tütart. — Abielus saiwad nemad 30 aastat olla, sest juba waewalt 46 a! wana, labkus tema naene Anu 31. jaanuaril 1847 a. siit ilmaft. Teist korda Kurika Andres Kurrikoff enam abielusse ei astu-

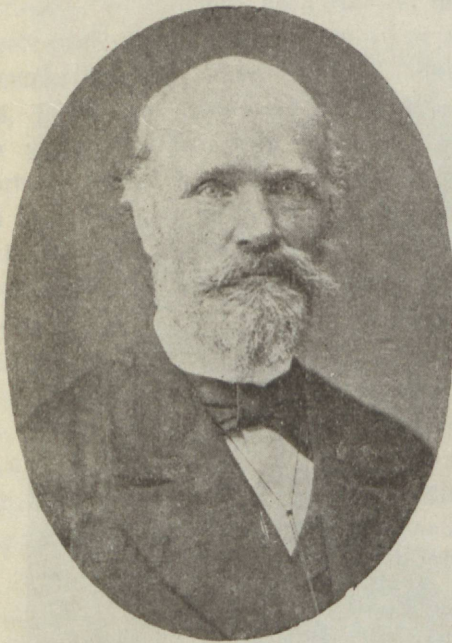
nud, waid pidas kohta lesepõlwes kuni 1859. ma aastani, — andis siis koha oma poja Andrese kätte pidada ja elas ise kui taluisa kuni Jüripäewani 1863 a. Kurikal ja läks siis oma poja Kaarli juurde Urwastu. Poja Kaarli elupäewad ei olnud aga mitte pikad, juba 1870 a. suri tema ja wanal isal kadus himu wõõras nurgas elada. Kui siis tema poeg Ado 1875 a. Wastemõisa ära rentis, kolis tema seltsamal aastal Wastemõisa, kubu kuni oma surmani jäi. Wanamees oli usin ja hoolas olnud, kõikidele oma põegadele kohad muretšenuid ja tütreid perenaisteks pannud, aga tema surma nägiwad kõiges neli poega ta lastest, teijed oliwad kõik enne teda igawese rabusse läinud. Aga ka temal jõudis aeg kätte ja 17. oktoobril 1881 a. heitis tema, ligi 87 a. wana olles hinge ja maeti Wiljandi furnuaiale Kurikoffide matmise paika maha. Siinne pilt kujutab teda umbes 10 a. enne surma.

Andres Hansu p. Kurrikoff.

Tema lapsed.

- 1) Poeg Hans sündis 23. weebr. 1820 a. Waata elulugu I Sawikoti omanik.
- 2) Tütar Ann tuli siia ilma 12. aprillil 1822 a. ja sai Takki talu peremehele Mart Takkile, Wiljandi walda 1844 a. mehele. Tema mees Mart suri aga warfi ära, ilma et neil lapsi oleks olnud ja läks siis oma endise mehe wennale Jaak Takkile detsembri kuul 1846 a. uuesti mehele ja neile sündisivad neli last, kaks poega, Andres ja Hans ja kaks tütarit Ano ja Liisu. Aga ka pikk ei olnud tema eluiga, waewalt 36 a. wana, suri tema 18. aprillil 1858 a.
- 3) Poeg Jaan sündis 3. märtsil 1824 a. Sai alghariduse kodus ja

pärast mõisa herra nõusolemil ja aitel Wiljandi elementar ja kreiskoolis. Koolis käimine oli muidugi sel ajal raske ja wilets, aga herra von Beloff, kes igatpidi aidata püüdis ja nõu kui teoga abis oli, edenes asi. Kooli lõpetuse järel läks tema Põltsamaale kaupmees Lehmanni juurde õpipoisiks, kus ka õpeaja lõpetuse järel weel mitmed aastad selliks oli. — Pärast asus tema Tartu elama ja hakkas oma käepeal kauplema, esiteks wäiksel, aga suu-

rendas ala oma äri, nõnda et tema kauplus wiimaks kauba laduks muutus, kust wäiksemad kaupmehed oma kauba wõtsiwad. — Ühtlasi kauples tema ka linade, linaseemnete ja wiljaga ja tõusis waranduse poolest Tartus üheks rikkamaks meheks. Majajärgi oli temal Tartus wabel mitu, aga oma eluruumid ja kaupamaja asusiwad Jaama uulitsas. Ostis omale 1862 a. Urwastu kiriku juurde talukoha ja pani oma wenna Kaarli sinna kaup-

lema, mille aga 1868 a. oma wennale ära müüs. Elas suurema aja omaft eluft poisimehe põlwes ja astus alles, üle 50 aastat wana olles, oma õetütre Anna Kallasega 30. mail 1876 a. abielusse. Peale abielusse astumist aga labkus ka temaft õnn ära ja ta kautas suured summad raba, mis teistele wälja laenatud, ehk jälle kauba eest saada oli. Mees oli aga juba wana, kauplus ka mitte enam nii kasu tooja, kui enne, seft tema afus raudteeft, mis Tartusse wabe peal ehitatud sai, suutu teine pool linna. See kõik mõjus halwasti tema äri peale, nii et tema peale oma surma oma pärijatele umbes 20 tubanda rubla wäärtuses waranduse järele jätta wõis, kuna temal seda ühel ajal ligi 20 korda rohkem on olnud. Nendest kahjudeft põrutatud ja maha murtud mees labkus siit ilmaft 7. mal juunil 1888 a., naest ja kuus last maha jättes.

Tema abikaasa Anna Kurrikoff, sünd. Kallas, sündis 31. augustil 1853 a. Wiljandi wallas Lõmbji talus, kus tema isa rentnikuks oli. Kümme aastat wana, läks tema ühes wanematega Urwastusse, oma pärastise mehe koha peale, kus tema wanemad rentnikuks oliwad. Seal aidas onu teda natukene koolitada, elas peale selle siin ja seal oma sugulaste juures ja läks wiimaks oma onu Jaani juurde Tartu teenima ja sai seal tema elufeltsilijeks.

Anna Elijabeth.

Neile sündiswad üks poeg ja kuus tütart, kuna poeg Johann juba esimesel eluaastal siit ilmaft labkus, elasiwad tütrede Alma ja Caecilie, esimene 12-ne ja teine 8 aasta wanuseks. Tütar Anna Elijabeth sünd. 1880 a. Käis Tartus ülemas tütarlaste koolis ja oli peale kooliaja lõppu mitmes kohas wene- ja kodumaal koduseks kooliõpetajaks.

Tütar Frieda, sünd, 1882 a., käis sealsamas koolis, kus õde Annagi, oli peale kooliaja lõppu mitmes teenistuses wenemaal ja sai herra Freyfeldtiga Moskwas 26. detsembril 1909 a. laulatatud, kus nemad ka praegust elawad.

Tütar Mary, sünd. 8. märtsil 1885 a. lõpetas kõrgema tütarlaste kooli kodu- kooliõpetajana eksamiga. Peale lübikest teenistuse aega suri tema 15. jaanuaril 1906 a. kopju põletikku.

Maetud Tartu oma perekonna mat-
mise paika.

Tütar Erna, sünd. 30. novembril 1886 a. lõpetas kõrgema tütarlaste kooli Tartus, kooliõpetajana eksamiga. Oli es-
malt Põltsamaal ja nüüd Tartus kooli-
preilik.

- 4) Tütar Kadri, Andrese t., sündis 24. nov. 1825 a., sai Wiljandi walda Lõmbji talu peremebele Jüri Kallafele 1845 a. mebele Elajiwad seal kuni Jüripäewani 1863 a. ja kolisiwad siis Urwastu, oma wenna koha peale rentnikuks, kus nemad 1871 aastal mõ-
lemad ära suriwad. Leinama jäiwad neid kolm last: Liisa, sünd.
15. märtsil 1839 a. läks J. Saarele mebele. — Anna, sünd. 31.

aug. 1853 a., sai Jaan Kurrikoffi abikaasaks ja poeg Kaarel, sünd. 19. weebr. 1855 a. surnud 18. aug. 1885 a.

- 5) Poeg Ado, sünd. 8. jaanuaril 1828 a. Waata elulugu „Waste-mõisa rentnik“.

- 6) Tütar Ano, sünd. 18. jaanuaril 1830 a., sai Wiljandi kiriku walda Tüma talu rentniku Jaak Halliksaarele juuli kuul 1846 a.

mebele, suri 4. jaanuaril 1855 a. Jättis maha tütre Liiso, sünd. 1. sept. 1849 a. ja poja Andres, sünd. Tümal 1852 a. Käis walla- ja kreiskoolis, õppis Tartus onu juures kaupmeheks, teenis peale selle Urwastus, Miiawis ja Riias ja pidas wiimaks Peterburgis oma käe peal Waldshlüssele ölle ladu. Jäi seal raskesti närwi haigeks ja lõpetas oma elu pööwad Peterburgi närwikliinikus 10. jaanuaril 1898 a.

- 7) Tütar Liiso, sünd. 27. jaanuaril 1832 a. laulatatud Jaak Tomuskiga, kes sell ajal Pärsti wallas Okjal peremeheks oli. Surj niisama, kui teisedki õed noorelt ära ja jättis kaks tütart, Ann ja Kadri maha. Ann suri ükjikpõlwes, kuna Kadri Tartumaale mebele sai.

- 8) Poeg Andres, sünd. 31. jaanuaril 1834 a. Waata elulugu „Kurrika koha esimene omanik.“

- 9) Tütar Mari, sünd. 4. jaanuaril 1836 a. sai 1857 a. Pärsti walda Jämejala talu peremehe Andres Kurrikoffile mebele. Nende abi-

Tõnis Kurrikoff.

elu õnn ei kestnud aga kuigi kaua, juba augusti kuul 1858 a. suri tema tiisikuse haiguse kätte ära, umbes kolm kuud wana olewat poega Tõnis maha jättes.

Nende poeg Tõnis sündis 12. mail 1858 aastal, elas kõigist mõned aastad oma isa juures, sest wõeras ema oli väga tige ja ei hoolinud lapsest sugugi, sest siis wõttis tema onu Hans Kurrikoff teda oma juurte kasulapseks ja kaswatas omale abilise ülesse. Poisikene näitas juba wäiksest päraft mafinate, kui

ka igafugu ehituste üle huwi tundma ja osawust omandama, sest siis oli ka temal mehes saades pea püüd kõikifugu siseseadeid korraldada ja majasi ehitada. Jseiswaks peremeheks sai tema õige noorelt, sest pois oli fugu üle 20 aasta wana, kui onu Sawikoti koha tema kätte rendile andis, mille rentnikuks tema kuni 1908 aastani jäi. Ostis omale 1882 aastal Andres Takki käest Kasfaku koha ära, mida ühes rendi kohtadega oma käes pidas. Wõttis seltsi elust oja ja töötas wallawalitsufes wallawanema abina. Jättis kohad 1898 a. oma poolewenna Andrese walitsufe alla ja läks ise Wõrumaale Krootuse mõisa walitsejaks, kuhu tema kuni Jüripäewani 1910 a. jäi. Sealt kolis tema Jurjenbofi elama, mis tema wabe peal, kui Kasfaku koha ära müünud, omandanud oli. Astus 23. aprillil 1906 a. Minna Kraufega abi- elusse ja elawad praegust omas mõisas. Järeltulewat fugu neil ei ole. —

- 10) Poeg Kaarel sündinud 25. märtil 1838 a. Käis Undi külakoolis ja pärast Wiljandis kreis koolis. Õppis Karola mõisas kirjutaja ja walitseja ametit ja oli pärast sealfamas walitsejaks

ja wallakirjutajaks, sest et sell ajal alles mõisa ja wallawalitus ühendatud oliwad. Wabepeal oli tema wend Jaan Urwastu kiriku juurde talukoha oftnud ja kaupluse awanud ja soowis, et Kaarel ärijubiks tuleks. Seft siis labkus ka Jüripäewal 1863 a. Kaarel Karolast ja afus Urwastusse elama. Ostis wenna käest 1868 a. nimetatud koha ja kaupluse ära ja hakas oma käe peal äri ajama; põllud jättis aga oma õemehe Jüri Kallase kätte rendile edasi. Aga kaua ei saanud tema

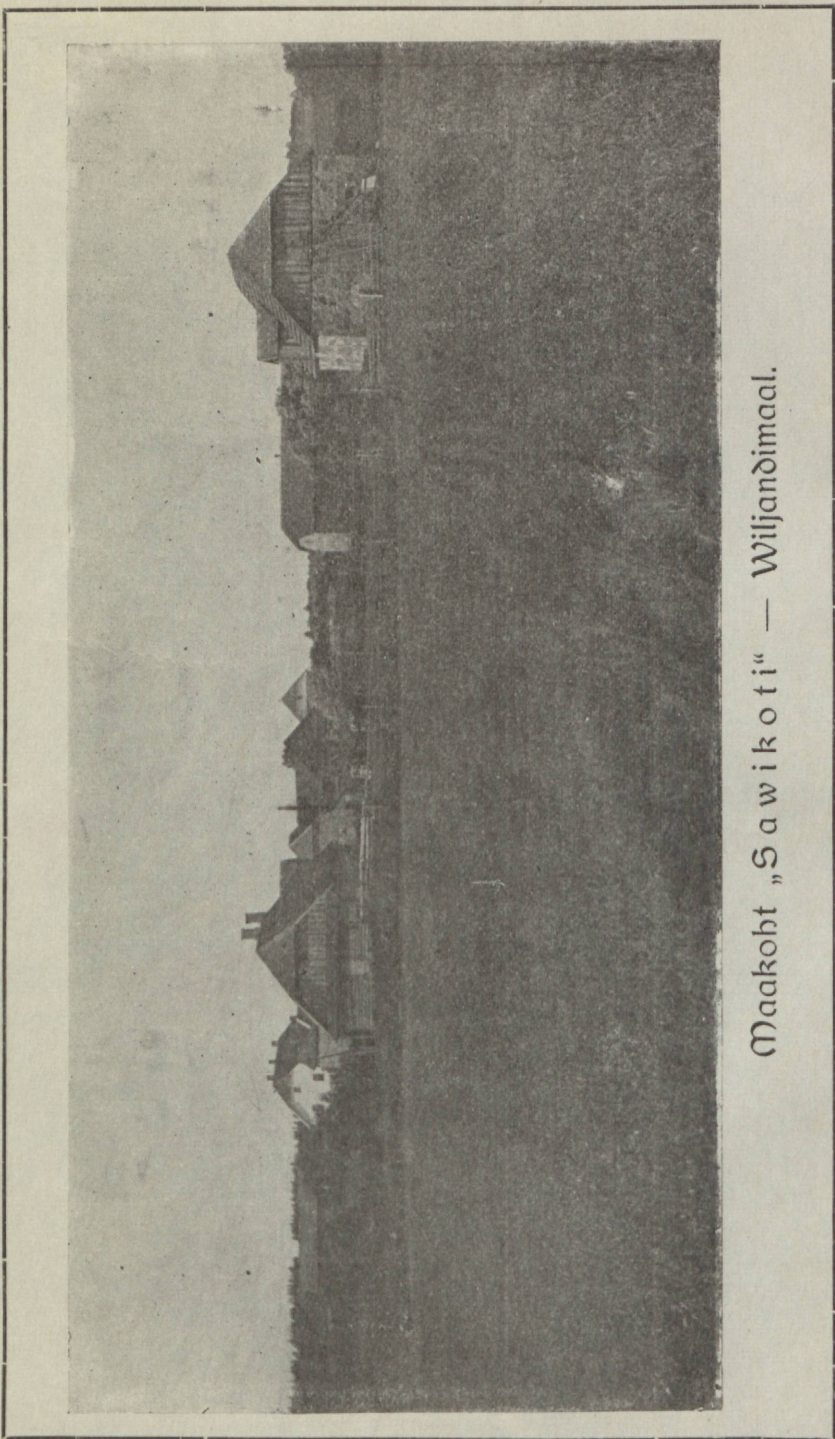
oma töest rõõmu tunda, sest juba 27. jaanuaril 1870 a. kustus tema eluküünal tyfufe haigufe all. Surm kutsus tema täies mehe eas ja poismehe põlwes külma hauda Urwastu furnuaiale.

- 11) Poeg Kusta Kurrikoff, sündinud 27. weebruaril 1840 a. Õppis kodus ja pärast Wiljandi kreiskoolis, mille lõpetufe järele ap-teekri õpilase eksami ära tegi ja Wenemaale Wologda linna seda ametit õppima läks. Aga kaua ei olnud temal elupäiwi, umbes

20-ne aasta wanaduses närtsis tema surmale. Mis tema surma põhjus oli, ei ole kellegil tema sugulastest teada, olgu küll, et seda asja tema wend Kaarel seal järele uurimas käis, aga siiski midagist teada ei saanud. Et surm väga järsku ja häkitselt tuli, arwatakse teda kurja käe ohwrina langenuid olewat. Kusta Kurrikoffiga, kui Kurika Andrese Hansu poja Kurrikoffi wiimase lapsjega, lõpeb ka esimese Kurrika tõust Kurrikoffi ja tema laste kirjeldus ja läheb jagude kaupa,

elukohtade järele edasi ja nimelt tema poegade Hansu, Ado ja nende järeltulejate üle. —

Maakoh "Sawikoti" — Wiljandimaal.

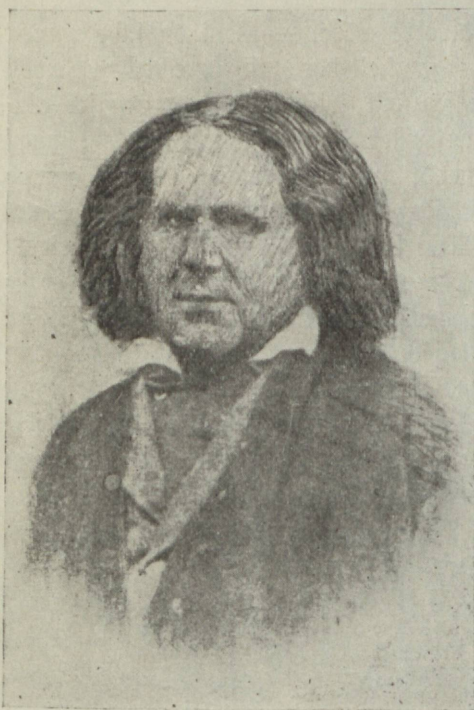
Sawikoti.

Wiljandist 10 wersta õhtu poole, Wastemõisa wiiwat teed mööda wälja sõites, jõuame meie Sawikotile. Kirjades kannab tema küll „Dawlemaiste“ nime, aga rahwas tunneb teda üksnes ülehel nime-
tatud nime all. Mikspärast temale Sawikoti nimeks on antud, on imelik, sest sawi leidub Sawikotil õige wähe. — Koht on juba wanast orgu ehitatud, õue on küllakas ja kallakas, nii et ühtelugu mäest ülesse ja alla tuleb käia. Siin see pilt kujutab teda praeguses olu-
korras. Muidugi oli tema enne wilets oma hoonete poolest, nagu kõik teisedki kohad sell ajal oliwad, aga tema omanikud on töötanud ja kõik teinud, mis nende wõimuses oli, et kohta heale järjele tõsta. — Ja tõesti tarwitab see maatükk hiigla tööd; mitte üksnes ei ole tarwis kraawisi kaewada ja wett ära laske, sest maa on väga ballik-
line, waid ka mägesi on tarwis maha widada ja orgu täita. Kõige selle juures ei puudu aga mitte looduse ilu ja tundelik olek. Oru põhjas jooksewad ojakesed, olgu suwi ehk talwe, külm ehk soe, wesi nendest ei lõpe ja tarwitseb üksnes tammisi teha ja wee kogumise kohti kaewata, ning tiigid ehk kalajärwed on walmis. — Praegune Sawikoti ei saa mitte üksikult peetud, waid tema esimene omanik Hans Kurrikoff ostis Ringi koha weel sinna juurde ja tema praegune oma-
nik Kasjaku koha, nõnda et tema Dawlemaistest, suurus 202 wakamaad, Ringist, suurus 190 w. ja Kasjakust, suurus 168 wakamaad, koos seisab. Sellest on põldu 250 w., heinamaad 205 w. ja karja-
maa ja kasumetsa all 105 wakamaad. — Kohal suurt metsa ei ole, muidu üksikud puud karja- ja heinamaa peal, kuna selle eest turwa food küllalt olemas on ja aastasadadeks jatkub. Heinamaad on suu-
remalt jaolt (160 wakamaad) kohast labus ja olgu küll, et wähe kõiges 2¹/₂ wersta on, siiski teeb see wõimatumaks karja sinna peale laske ehk neid parandada ja rohkem kasuandwaks muuta. Põllud on enne väga kiwised olnud, nagu seal ümberkaudu igal pool, nüüd on nemad aga nendest täiesti puhtad ja ära weelud kiwidest, kiwi-
hooned ja aiad tehtud. Niisugust tööd tarwitawa koha peal wõis üksnes töökas ja ennaft ära salgaw mees edasi saada, aga mitte abju

taga istuja ja pehme loomuga inimene. Sellest see siis ka tuli, et tema endine pidaja, nõnda nimetatud herra Mart, seal nii waejeks jäi, et kehwise pärast sunnitud oli Jüripäewal 1845 aastal Sawikoti koha Hans Kurrikoffile ära andma. —

Sawikoti esimene omanik.

Hans Andrese poeg Kurrikoff, sündis Pärsti Kurrikal 23. webruaril 1820 a., kus tema ka oma lapselõwes, tööd tehes ja teol käies,

elas. Astus 4. juulil 1843 a. Klaasjappalt pärit olewa Mari Jaagunofiga abielusse ja elas weel naisemehe põlwes üle aasta Kurrikal isa juures. — Seal sündis neile ka esimene poeg Tõnis, kes aga mõne kuu pärast ära suri. Jüripäewal 1845 a. asujiwad nemad rentnikuna Sawikotile elama. Koht oli halw, mõisa orjus raske, sellepärast pidi kõrwalt teenida püüdma ja selleks oli wooris käimine Riiga ja Peterburki ja sakste sõidud sinna kui tänna, heaks sisetulekuks. Hans Kurrikoff ise palju wooris ei käinud, seda pidiwad temal poisid tegema, tema ise kuulas woori ja oli enam woori podrätsik,

see on: wõttis kohustusi oma peale nõnda ütelda kellegile kaupmehele Riiaft 1000 puuda kaupa, 25 kop. puuda eest saades, ära tuua ja andis selle toomise teiste talupoegade kätte edasi, paar kopikat puuda pealt kasu omale wõttes. Sell wiisil olla tema mõni aasta kuni 400 rubla teeninud. Peale selle ostis tema kalendri lehta ja köifis neid kokku ning müüis walmis kalendreid, kubu aga sai ära ja see äri tõi julgele ettewõtjale mitmed kümmed rublad aastas sisse ja see oli sel ajal suur raha. Aga ka rahwa õiguste kaitsjaks astus tema

wälja. Kui Tagametsa talupidaja Kaarel Reimann Päri wallast, sellepärast kohast lahti tehti, et tema raha renti nõudis, siis käiswad Hans Kurrikoff, Kaarel Reimann ja Tõnis Laane Peterburgis rahwa häda ja wiletsuse üle kaebamas ja raha renti palumas ja selle käigu tagajärg ei jäänud mitte ilma järeldufeta, sest raha rent seati juba 1858 a. sisse mis kuni 1875 a. kestis, siis alles hakkas mõisa kohtasi müüma ja Hans Kurrikoff ostis ühel ajal Sawikoti, kui ka kõrwal seiswa Ringi koha, esimese 5000 ja teise 4600 rubla eest ära. Tema naine ei saanud aga mitte kohtade omaniku abikaasana elada. Oli juba ammuugi raskelt närwibaige, mille kätte tema ka 30. aprillil 1871 aastal suri. Sündinud oli tema 28. mail 1825 a., nõnda siis mitte täiesti 46 aastat wana. Lappi oli neil palju olnud, aga kõik, peale ühe, noorelt ära surnud. Poeg Tõnis sündis 1844 a. ja suri mõne kuu pärast, tütar Ano sünd. 3. detsembril 1845 a. — suri mõne päewa pärast. Poeg Andres, sünd. 12. sept. 1848 a. Waata elulugu

II Sawikoti omanik.

Tütar Marie, sünd. 7. märtsil 1856 a. ja suri 8. okt. 1856 a. Tütar Liiso, sünd. 19. sept. 1858 a., surnud 16. weebr. 1859 a. Tütar Kadri, sünd. 20. juulil 1861 a., suri 3. aug. 1861 a. Poeg Ado, sünd. 22. juulil 1862 a., suri mõne nädala pärast.

Kolmest pojast ja neljast tütreft jäi üksainus poeg elama, sellepärast oli ka isa püüid ja südame soow poega beasti kaswatada ja täielikku haridust anda. Olgu küll, et tema woori ja ühe kui teise asjaga head raha teenis, aga see läks kõik poja koolituseks ja muude elu tarwituste peale ära.

Kaua ei pidanud aga Hans Kurrikoff mitte lese põlwe, sest juba 26. sept. 1871 a. laulatati teda Wiu Lubaäärega, kes sell ajal Wiljandis kaupmees Werncke juures tüdrukuks oli. Pulmad oliwad selleaegsete talupoja pulmadega wõrreldes uhked, sest kõik Werncke noored herrad oliwad peiupoistena, frakid seljas ja schleifid rinnas, pulma ilmunud, — mitte wähem toredad oliwad ka pruutneitsid omas walgetes kleitides ja lille bukettides. —

Peale kohtade ära ostmist ei teinud Hans Kurrikoff enam tööga suurt tegemist, waid see mure oli enamasti tema kasupoja Tõnise peal ja sellest oli küllalt, kui wabel waatamas käis ja ehitajaid meistreid kodus juhatas. Wooris käimise aeg oli mööda läinud, aga ehituse tubing peale hakanud. Kõik majad, mis enne puust oliwad, saiwad nüüd kiwideft tehtud, mitte üksnes kodus, waid ka Ringi karjamaal, mis põlluks ülesse haritud oli. Seda tööd oli ka hädasti tarwis, sest

muidu ei oleks need kiwid kuskile mahtunud, mis põldude pealt tarwis ära koristada oli. — Tööd oli tehtud, tööd oleks veel küll teha olnud, aga surm kutsus teda häkitselt siit ilmaft 13. weebr. 1888 a. ära. Saunast tuppa tulles, olla tundnud südame halvaks minemist, millele ka warfi ära labkumine järgnes. Leinama jäiwad teda naine Wiiu, poeg ja kasupoeg.

Wiiu Kurrikoff elas weel peale mehe surma 16. aastat Sawikotil, kui wana perenaene, kellele õpetaja Kurrikoff 150 rubla iga aastast ülespidamise raba kuni tema surmani maksis. Raske ja pika haiguse järele labkus tema siit ilmaft 23. mail 1904 a. ja maeti Wiljandi furnuaiale oma mehe kõrwale, Kurrikoffide matmise paika maha.

II Sawikoti omanik.

Andres Hanju poeg Kurrikoff sündis sealsamas 12. sept. 1848 a. Käis eesvalt walla- ja siis Wiljandis elementarkoolis, kust kobe Tartu gymnasiumi sisse astus. Gymnasiumi lõpetuse järele studeris eesvalt üks aasta philol. ja pärast theol. 1869—1874 ja lõpetas ülikooli töö-

liste studendi aunimega ja afus peale selle kobe Paide õpetaja juurde proowi aastat pidama. Tegi 15. jaanuaril 1875 a. Konfistoriumi ees pro venia concionandi eksami ära ja saadeti warfi peale selle Türi õpetaja juurde, kes haiglane oli, abiõpetajaks. Wana õpetaja suri aga juba kewade pool talwet ära ja teda waliti konwendi peal 5. mail 1875 a. Türi koguduse õpetajaks. Andis 8. juunil 1875 a. pro ministerio eksami ära ja kinnitadi Konfistoriumi poolt 24. augustil s. a. Türi koguduse õpetajaks. Türis õpetaja olles tegi tema hakatuses

suure hoole ja armastusega tööd ja kirjutas järgmised raamatud :

1. Hermann ja Doora, Göthe luuletus, hind 30 kop. 1880 a.
2. Koduraamat, hind 1 rbl. 1881 a.
3. C. R. Jakobsoni matmise kõne, hind 5 kop. 1882 a.
4. Ristiinimese wabadusest. Rohtlane wiis Jumalat paluda, Lutheruse järele, hind 20 kop. 1883 a.
5. Matteuse ewangelium, hind 65 kop. 1884 a.

Peale selle saatis tema, õpetaja olles, kirjatöösi Eesti Postimehele, kirjutas Eesti Kirjameeste Seltsi aasta raamatus, Ristirahwa pühapäewa lehes, Eesti rahwa kalendris, jutluse raamatus „Jesand on mu walgus“ ja „Mittheilungen und Nachrichten für d. ew. luth. Kirche.

Rahwaga aga ei saanud tema kaua läbi, juba 1880 aastade ümber hakkawad õrumised koguduse ja õpetaja wabel peale ja esimene kaebtus antakse, kiriku Eestseisja poolt, tema peale 1882 a. Konfistoriumi sisse, milles põhjendatakse, et õpetaja Kurrikoff ei Eestisega Sakjakoguduse liikmetega mitte heasti läbi ei saawat ja nendega mitte rabus ei elada, mille põhjusel wiha ja waen koguduse ja kiriku wabele tekkida. — Seda kaebust 21. oktob. 1882 a. läbi waadates, leidis Konfistorium selle põhjendatud olema ja määras õpetaja Kurrikoffile walju noomituse ja manitses teda kogudusega rabus elama.

See otsus aga ei toonud rabu majasse, waid olukord õpetaja ja koguduse, iseäranis aga mõisnike wabel läks weel terawamaks ja 1885 a. seati jälle kaebtuse kiri kokku, mis ühekjast süüdistuse punktist koos seisis ja tungiwalt nõuti, et õpetaja Kurrikoff Türi koguduse pealt ära taandatud saaks. Selle kaebtuse kirja pärast, tegi Konfistorium õpetaja Kurrikoffile ettepaneku, et tema priiabtlikult Türi koguduse pealt lahkuks ja kuskile mujale õpetajaks asuks, aga wastus oli eitaw, mille järeldufel Konfistorium siis otsustas, — weel kord õpetajat Kurrikoffi südamest noomida ja temale ette panna, — kogudusega rabus elada katjuda. — Nüüd läksiwad mõned aastad rabus mööda, kaebtusi ei olnud, aga 1889 a. hakkasiwad nemad uue jõuga peale. Kiriku Eestseisja Frei ja Baron Rausch von Traubenberg süüdistasiwad teda kolmes punktis:

1. Oma koguduse liikme Anton Winbergi aubaawamise pärast 6. jaanuaril 1888 a.

2. Meelega Järwamaa Ülema kiriku Eestseisjuse tahtmiste tähele panemata jätmise pärast ja

3. Jmlubamata olukorra pärast, mitte üksnes kiriku Eestseisja, waid ka Eestimaa Konfistoriumi wastu. — Muidugi ei olnud selles kaebtuses mingit õiget süüdi ära näidatud, waid üksnes see selgeks

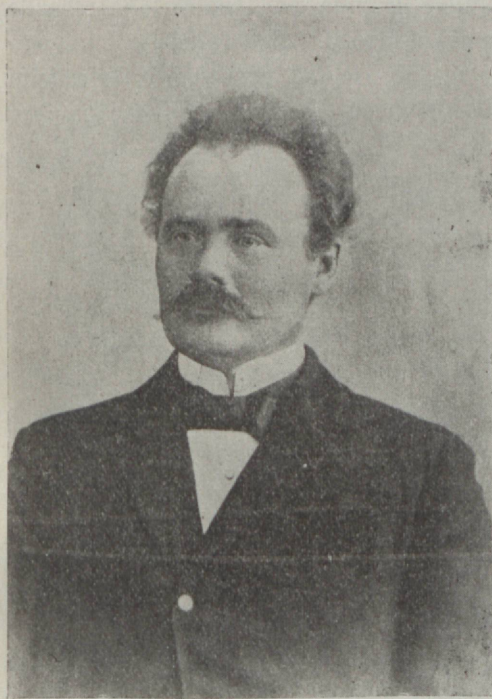
tehtud, et kõlblikselt seda ühele õpetajale mitte lubada ei või, aga siiski otsustas Konfistorium 8. juunil 1889 a. № 438 all kaebajate kafuks ja mõistis tema Türi kiriku pealt labti.

Selle otsusega ei jäänud õpetaja Kurrikoff küll mitte rahule ja andis edasi kaebtuse General Konfistoriumi sisse, kus seda tähele panes, et õp. Kurrikoff juba ennemalt noomitusi ja waljusi noomimisi jaanud oli, aga ennaft kõige selle peale waatamata, mitte muutnud ei olnud, Konfistoriumi otsuse 15. webruaril 1891 a. kinnitas. Sellest siis ka tema järsk äraminek Türi kiriku pealt tuli. Türist labkudes oli temal mõte jäädawalt siit maalt ära jääda ja wäljamaal oma elupäewad mööda saata, aga üks juhtumine Sakjamaal andis temale teised plaanid ja tema pööras kodumaale tagasi ja elas Tartu linnas kuni septembri kuuni 1896 a.

Need wiis aastat, mis tema Tartus elas, pühendas ta täieste kirjandusele ja kirjutas suure uurimise töö ehk wäitikirja Das Reich Gottes nach altem und neuem Testament, oder Weisfagung und Erfüllung, Magistre aunime saamiseks. Aga üks profesfor, kes temaga weel studendi põlwest saadik wiha pidas, ei lasknud teda ette, põhjendades, et tema uniwersiteti mitte candidadi nimega lõpetanud ei ole ja sellepärast tema wäitikiri ka wastuwõtmist ei wõi leida. — Üksik elu, uurimise töö nurjaminek ja liiga palju suitsutamine — need kõik mõjuwad halwasti tema närwide peale, mis juba ennegi nõrgad külalt oliwad, nüüd aga suutu korraft ära läkswad ja tema hakkas kartma, hakkas, nagu ta seda omale ette kujutas, surma kartma ega julgenud enam üksikult, teistest labus, elada. Tartust ära tulles, elas tema mõned kuud Rõo ja Wastemõisa mõisades, ei olnud aga seal kaua, kartes, et teistel tülinaks ees on ja asus märtsi kuul 1897 a. Wiljandi linna elama. Sawikoti koha päris tema oma isalt ja oli tema omanik 1888 aastast saadik. Wiljandis tema enam mingifugust hirjatööd ei teinud ja tema ainukene ajawiide oli suitsutamine ja ajaletede lugemine. Waikselt ta elas omad wiimsed päewad ja waikselt ta ka suri, ilma waluta ja waewata, kõdus ja kadus kui üks pau, kellel juured ära kuiwanud oliwad, labkus ta siit ilmaft 13. juulil 1904 a. 55 aastat ja 10 kuud wanaks saades ja maeti Wiljandi furnuaiale oma isa kõrwa maha.

III Sawikoti omanik.

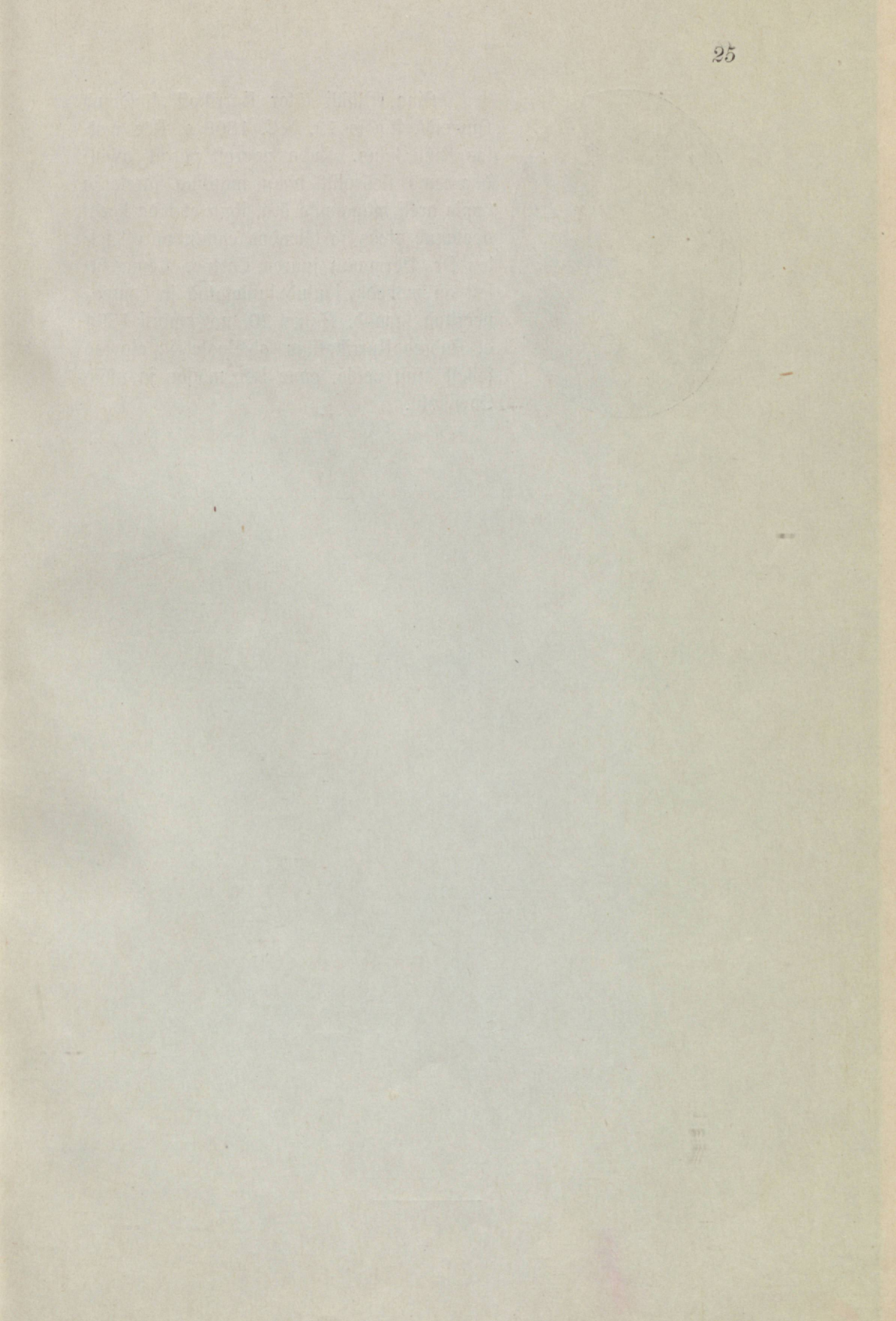
Andres Andrese poeg Kurrikoff, sündis 29. oktoobril 1863 a. Pärsti wallas Kurrika talus peremehe pojana. Käis walla- ja kihelkonna koolis, mille lõpetamise järel tema koju jääma ja ema isale abiks hakkama pidi. Nooremehe püüd ja mõttelend ei olnud nende oludega küll mitte rahul, waid tema arwas ikka weel kuidagi peajemise teed edasi saamiseks leida. Raskusi oli aga palju, isa haige, ema haiglane ja teised wennad kõik nooremad, kes kaswatada ja juhatada tahtsiwad. Kui siis nekrudi aeg kätte jõudis ja ta soldatisse wastu wõeti,

läks ta sinna 1884 a. sügisel rõõmuga. Oma terwe teenistuse aja saatis tema Pöölamaal, mitmes linnas ja alewis elades mööda, sest et Bjeloserski polk, kus tema roodu kaptenarmusena teenis, ühte lugu oma seisukohta wabetas. Ka selles elus oli eestotja raskusi küllalt, pärast poole muutus aga elu kergeks ja peaaegu kõige rõõmsamaks ajaks tema elus. Nooremehe mõte oli efsialgselt, jäädawalt Wenemaale jääda ja kodumaale suutu selga käända, kui aga üks tema onutütardest Wastemõisast talle kirjutas, et teda hiljuti renditud Rõo

mõisa walitsejaks soowitakse, muutis tema oma otsust ja katsus õnneliseks ajaks jääda. — Ühe talwe kodus olles ja prii elu maitstes, astus tema aprilli kuul 1890 a. Wastemõisa oma onu juurde teenistusesse. Kolm aastat seal walitseja olles, wõitis tema omale onu lugupidamise, nii et onu temale Rõo mõisas mitte walitseja koha ei andnud, waid Rõo mõisa 1893 a. kewadel tema kätte edasi rentis. — Eestotja oli raskusi palju, mõisa oli ühes inwentariga wõla peale kätte usaldatud, mis pikkamööda ära tafuda tahtis, aga siiski sai tema nendest raskustest üle ja wõis wiimaks rõõmuga tulewikku waadata. Mõisat pidades oli tema ühtlasi ka mõisa politsei kohuste täitja ja VIII sõjawäe ho-

buste jaoskonna Juhataja ja sai 1897 a. üleüldise rabwa lugemise eest auraha. Astus 20. now. 1894 a. Aina Anwehdiga abielusse, kellega nemad kõõs kuni rendi aja lõpuni häid ja halwu päiwi üle elasiwad. Wahepeal oli aga tema onupoeg õpetaja ära surunud ja testamendis omad kohad, ehk Sawikoti koha temale pärandanud, mis ka kreposti jaoskonnas 20. augustil 1909 a. tema omaks tunnistadi ja ostis omale Tõnis Kurrikoffi käest weel Kasjaku koha juurde, mis juba ennemalt Sawikotiga ühes peetud sai. Kõõ mõisa rendi aja lõpul 1908 a. kewadel asus tema oma perekonnaga Sawikotile elama, kus ta oma päriskoha paremale järjele tõstmise eest hoolitseb ja lobakile jäetud majasi ja maid uuendab ja parandab. Peale koduse elu, wõtab tema ka elawalt feltjide elust osa ja on praegu Hariduse feltsi rewident, laenu- ja hoiu-Ühisuse Nõukogu liige ja paljudes muudes feltjides ja komisjonides tegew.

Aina Mihkli tütar Kurrikoff, sündinud Anweldt, sündis 12. detf. 1868 a. Rõo wallas Anni talus. Juba noorest pärast awaldas tema iseäralist himu muusika järele ja õppis orelit mängimise ära, ilma et teda keegi õpetanud oleks ja täiendas ennast pärast selles Dr. Hermannii juures Tartus. Tema sulest on mõnedki laulud luuletatud ja komponeeritud saanud. Astus 20. nowembril 1894 a. Andres Kurrikoffiga abielusse ja elawad sellest ajast peale, enne Rõo mõisas ja nüüd Sawikotil.

Nende lapsed.

Poeg Andrei Nikolai Kurrikoff, sünd. 21. vèbr. 1895 a. Rõo mõisas, sai alghariduse kodus ja astus 1906 a. Tartu, herra Treffneri gymnasiumi II klassi sisse, kuhu kuni IV klassi lõpetuseni jäi. Elukoha muutmise pärast oli nüüd Sawikotilt Tallinnas hõlpsam koolis käia, mispärast tema nimetatud linna Nikolai gymnasiumi V klassi 1909 a. sisse astus ja 1913 a. kewadel selle küpsuse tunnistuse kättejaamifega lõpetas.

Tütar Grethe Kurrikoff, sündis Rõo mõisas 20. augustil 1896 a. sai alghariduse kodus, käis ühe aasta Rõo ministeriumi koolis, õppis Wiljandi Eesti Hariduse Seltsi progymnasiumis neli aastat ja läks 1912 a. jõgijel Tartu herra Margensi kaubanduse kooli II klassi, kus tema praegu oma koolitööd jätkab. —

Tütar Melinda Kurrikoff, sündis Rõo mõis-
sas 5. mail 1900 a. Sai alghariduse kodus ja
astus 1910 a. Wiljandi Eesti Hariduse Seltsi
progymnaasiumi II ettevalmistamise klassi sisse,
kus tema praegu gymnaasiumi II klassis õpib.

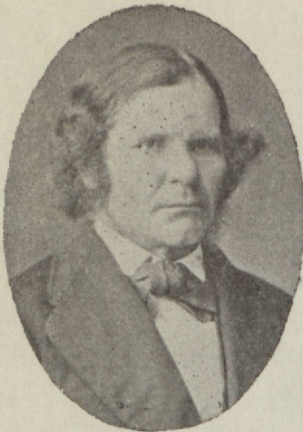
Poeg Hans Immanuel Kurrikoff, sündis
Kõo mõisas 17. jaanuaril 1905 a. ja murrab
praegust kodus selle üle pead, kuidas ka temast
teiste taoline mees võiks saada.

Wastemõisa:

Wiljandist 12 wersta õhtu poole jõuame meie Waste-
mõisa. Mõis on üks suurematest kroonu mõisadest Liwimaal, sest
tema alla käiwad maad teewad $\frac{1}{3}$ osa Suure-Jaani kihelkonnast
välja. Mõisal oli endistel aegadel seitse kõrtsi, kaks wesi- ja üks
tuuleweski ja karjamõisa „Kaanso“ ja ühendatud põllupind ulatas kau-
gelt üle 2000 wakamaa, kuna terve wäljarenditud maatükk umbes
6000 desjatini oma alla mõõtis. See nimetatud mõisa oli 1862 a.
Mathias Suchsile 48 a. peale wälja renditud. Olgu küll, et rent wõrd-
lemisi odaw oli, ei saanud Suchs siiski mitte Wastemõisas läbi, ega
soowinud teda pidada ja müüs oma kontrahi 1875 aastal Ado Kur-
rikoffile ära.

Esimene Eesti tõust Wastemõisa rentnik Ado Andrese poeg Kur-
rikoff sündis 8. jaanuaril 1828 a. Pärsti wallas Kurrika talus, kus
tema isa sell ajal peremeheks oli. Tema elu oli juba lapsest saadik
raske, aga noorel mehel oli wäsimata püüd ja tung edasijaamiseks ja
ei hoolinud raskusest ega waewast. Oma hariduse sai tema Suure-Jaani

Ado Kurrikoff.

kibelkonnakoolis, mis sell ajal ainukefeks hariduse hallikaks maalastele oli. — Kooli wahe ajal pidi tema aga kodus jälle tööd tegema ja mõisa metsas puid raiumas käima, mille järeldufel temal weri, läbi kinnaste maha tilkunud on, sest käte nabk oli koolis käies õhukefeks ja õrnaks jäänud, kuna see kirwe warre õerumisele mitte wastu pidada ei jõudnud. — Töö wahe aegadel tegi tema luudi ja müüs nemad linna ära, millest omale efimese raba hakatuse kogus. Kui 26-aas-tane noor mees, läks tema Jüripäewal 1854 a. Wiljandi walda Mihkli talu ko-duwäiks ja teda laulatadi neuu Ann Treimanniga 2. mail 1854 a Wiljandi kirikus. Mihklil peremees olles, olla temal kõige kibedam aeg elus olnud, mitte ühte inimeft kodus, kõik mõisa wäljal ja füiski ei olda mitte rahul ja mõne wilja pea pärast, mis koristades maha pudenenud on, määratakse 30 jutti ja et nendest peafeda, on tema pidanud 3—4 hobufega Narwa wiina woori minema, sest selle pika reifi eeft on kõik püüdnud kõrwale hoida; — kes füis efimesel käful weel rohkem kui nõutud hobustega ilmunud oli, sellele antud kõik wanad patud andeks ja mees olnud jälle mõisas hea au sees. Need raskused tüütasiwad aga tema nii ära, et juba kolme aasta pärast, see on 1857 aastal Mihklilt lahkus ja kroonu mõisa Arusaare karja-mõisa Räppu übes sellenimelise kõrtsiga rentis. Räppu põllud oliwad madalad ja väga wesifed, kõrtsis pidi fagedasti õö läbi küünalt põle-tama, kuna selle aja sees wast korda läks $\frac{1}{2}$ toopi wiina ära müüa, mille pealt 1— $1\frac{1}{2}$ kop. kasu sai. — Kõik see ei kuulutanud mitte hiilgawat tulewikku ette ja tõesti oleks kõrts ja põllud tema sinna nälga jätnud kui tema mitte kõrwalt teenistust ei oleks otfinud ja need oliwad kauplemine ja wooris käimine. Woorist käimise olla tema oma ütelse järele alles füis järele jätnud, kui temal Peterburgift tul-les õnnetumal kombel füirupi waat, ümber minnes, lõhki oli läinud, mille läbi tema mitukümmend rubla kahju, aga natukene kruufaga se-gatud füirupit koju tuua sai. — Kauplemine oli aga kabest küljest ka-sulik: oma raba selleks tarwis ei olnud ja teenitud raba kandis kõr-geid $\%$. Inimestel oli sell ajal moeks oma raba kaupmeeste kätte hoiule anda, profsenta kandma nemad teda panna ei mõistnud, ehk puudus selleks jälle ufaldus. Nõnda tuli ka temal ümberkaudsete ta-lupoegade käeft raba kauplemise tarwis kokku küllalt ja oma raba

wõis Tartus wenna käes kasu kanda. — Sell wiijil oli tema 12 aasta jooksul Rääppus jõukaks meheks saanud ja wõis suurema koha peale pilku heita. — Taewere mõisa rendi aeg lõppes 1869 aasta kewadel otša ja uueks rentnikuks soowitas Wõidu mõisa herra von Stryk oma piimarentnikku Jaan Kuldkeppi, kellest tema sellepärast lahti soowis saada, et piim odawasti ära antud oli. Kuldkeppil oli aga mõisa rentimiseks wähe raha ja ühendas ennast Kurrikoffiga, mille järeldusel nemad ka mõlemad 1869 aasta Jüripäewal Taewere mõisa elama asufiwad. — Kuldkepp oli kontrahi järele rentnik ja näidas ennast igal pool kui peamees ülesse; — wõttis suurem jagu elamise ruumijä oma kätte, nõudis, et tema tahtmise järele tööd pidi tehtud saama ja nõnda edasi, sest siis oli ka Kurrikoffil soow omale uut kohta leida, mis ka 1875 a. õnnestas. — Ostis Mathias Suchsi käest Wastemõisa rendi kontrahi ära, ütles ennast Taewere mõisa kaasrentniku õigustest lahti ja ajus Jüripäewal 1875 a. Wastemõisa elama. — Wastemõisas, kus Suchs mitte omaga läbi ei tulnud, wõis Kurrikoff tubandeid aastas järele jätta ja see tegi temale wõimalikuks, et tema 1888 a. Kõo mõisa 20 aasta peale rendile wõttis ja 1891 a. Penuja mõisa ära ostis. Kui siis Wõru kreisis olew Krootuse mõisa omaniku wõlgade pärast haamri alla läks, ostis tema ka selle mõisa 1897 a. oma poja Johani nime peale ära ja pani sinna oma õepoja Tõnis Kurrikoffi wälitšejaks, — niisamuti aidas tema oma wäimeestele mõisaid ja majasi osta ning jätkus kõiges selles raha.

Nõnda oli endisest Pärsti mõisa teopoiisist, kindla tahtmise ja kange edasipüüdmise läbi, kahe kroonumõisa rentnik ja kahe rüütlimõisa omanik saanud ja kuigi temal kõiki moodi wõimalik elada oleks olnud, et otfinud tema ometigi muuist löbu ega ajawiidet, kui tööst. Aga kõige selle edasi jõudmisele tegi õnnetu juhtumine otša peale. Sügisel, 1899 a. Tartus wagunist wälja astudes, komistas tema ja kukkus wastu platwormi, mille järjeldusel kaks külleluud murdufiwad. Door inimene ehk oleks selle hoobi weel wälja põdenud, aga temale, kui wanale mehele oli see surma toojaks ja ta ei peasenud sellest haiguselt mitte enam. Mitte juft 72 aastat wanaks saades, pani tema omad filmad 15. detsembril 1899 a. kinni ja läks igawese rabusse ja tema põrm fängitadi Suure-Jaani furnuaiale, kus tema hauda kõrge granit kiwist rist ehib.

Ado Kurrikoffi abikaasa, Ann Kurrikoff, sündinud Treimann, sündis Wiljandi wallas Mibkli talus 9. mail 1836 a. Tema isa ol

Ann Kurrikoff.

mõisa aidamees, mis ameti eest Mikkli koht nende käes pidada oli. Astus 2. mail 1854 a. Ado Kurrikoffiga abielusse, kellega kuni 1899 a. lõpuni õnnelikult elas. Peale oma mehe surma elas oma laste juures Wastemõijas ja Krootuses. Neile sündiswad 13 last, kelle elulood teise ja järgmiste lehtede peal kirjutatud on. —

Nende lapsed.

- 1) Poeg Andres, sündis 9. aprillil 1855 a. Mihkli talus ja suri seal-
famas ühe aasta wanaduses. —
- 2) Tütar Marie, sündis 13. sept. 1856 a. Mihkli talus, käis Wiljandis
tütarlaste koolis ja elas peale selle Taeweres ja Wastemõisas
oma wanemate juures, kus 10-mal augustil 1875 a. Peter
Wydryxiga laulatatud sai. Elasiwad mitmes paigas ja kohas,
nagu Lodja jaamas ja Seljaküla mõisas Tallinnamaal ja oliwad
wabel mitme mõisa omanikud. Suri oma mehe wäljamaal wi-
bimise aeg, 11. webr. 1886 a. Penuja mõisas, mis tema mees
oma isalt pärinud ja sell ajal nende omandus oli, ära, kolme
tütart, Selma, Jda ja Anna ja oma meest leinama jättes. Teda
maeti Suure Jaani furnuaiale. Siine pilt kujutab teda, tema mehe
Peeter Wydryxiga, nende esimestes abielu päewades.

- 3) Tütar Ano, sündinud 1858 a. ja selljamaal aastal ka ära surnud.

- 4) Tütar Elise, sündis Räppul 29. mail 1861 a. Kais Wiljandis tütarlaste koolis ja sai Wastemõisas 9. juulil 1880 a. Johann Leikuga laulatatud, kes sell ajal Rapla kihelkonnas Kodila mõisa rentnik oli. Kui siis tema mees oma isa käest Uusna mõisa ära ostis, ajusiwad nemad 1882 a. sinna elama. Johann Leik sündis Õisu Kearlis, 19. juulil 1853 a. ja sai oma hariduse Wiljandi kreiskoolis. Essolew pilt kujutab neid juba wanemas eas.

- 5) Tütar Anna, sündis Räppul 17. webr. 1864 a. Käis Wiljandis tütarlaste- ja pärast Tartus kõrgemas tütarlastekoolis, mille koolipreili eksamiga lõpetas. Peale kooli aja lõppu õpetas oma wendi kodus ja elas oma wanemate juures kuni mehele minemiseni. Teda laulatadi Emil Jaegermanniga 6. jaanuaril 1888 a., kes sell ajal Jlbako metfaberra abi oli ja asusiwad Wiljandi elama. — Oliwad ka Rõõ- ja pärast Poolamaal, mõisapidajad ja wiimaks hakkas tema mees Riias tolliametnikuks. — Oma mehe surmast saadik elab oma wenna juures Wastemõisas ja Rrootuses ning wiimajel ajal Tartus.

- 6) Tütar Amalie, sündis Räppul 1. detsembril 1866 a. Käis Wiljandis kõrgemas tütarlaste koolis ja elas mõned aastad, peale kooliaja lõppu, Wastemõisas oma wanemate juures. Laulatadi 15. jaanuar. 1889 a. prowisor Jeannot Jaegermanniga ja elab seitse ajast peale Reschitsa linnas oma mehega, kus neil oma apteek, ühes majaga ostetud on.

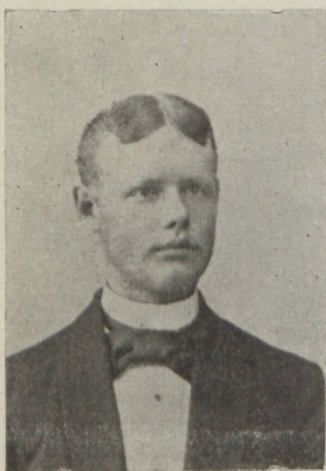

- 7) Tütar Alma Christine, sündis Taewere mõisas 2. detsembril 1869 a. Käis Wiljandis kõrgemas tütarlaste koolis ja saatis peale kooliaja, veel mõned aastad Wastemõisas, waba elu elades, oma wane-
mate juures mööda. Sai 6. juunil 1892 a. Jaan Hendriksoniga, kes sell ajal kohtu pris-
taw Wiljandis oli, laulatatud ja elasiwad
peale selle mõned aastad nimetatud linnas.
— Otsiwad omale Leebiku mõisa ja asujiwad
1901 a. sinna elama.

- 8 ja 9) Kaksikud tütre Olga ja Auguste sündisivad Taeweres 31. detsembril 1871 a., kelledest esimene 25-mal ja teine 2-sel jaanuaril 1872 a. ära surivad.
- 10) Poeg Johann Andreas sündis 1. juulil 1873 a., waata elulugu II Eestlasejt. Wastemõisa rentnik.
- 11) Poeg Adolf sündis 16. märtsil 1876 a. Waata elulugu „Dr. Kurrikoff“.
- 12) Tütar Erna sündis Wastemõisas 29. aprillil 1878 a. ja suri mai kuul 1878 a.
- 13) Wiimane poeg Gustav Karl sündis Wastemõisas 10. jaanuaril 1880 a. ja suri 10. webr. jelljamal aastal.

II Eestlasejt Wastemõisa rentnik Johann Andreas Ado poeg Kurrikoff sündis Taewere mõisas 1. juulil 1873 a. Sai alghariduse kodus ja õppis 1886—1890 a. Wiljandis gymnaasiumis, siis pool aastat Tartus

Treffneri juures ja lõpuks seelamas Realkoolis kuni 1892 a. Oli wahpeal isa juures kolm aastat kodus ja täiendas ennast siis weel põllutöö erihariduses Riia Polytechnikumi katsejaamas Peterhofis ühe aasta. Oli peale selle kodus isa abiliseks ja sal isa surma järele 1900 aastal Wastemõisa ja Kõo mõisade rentnikuks kinnitatud, nagu see isa testamendis ära määratud ja maha tehtud oli.

Wastemõisa rentnik olles, oli tema ka Suure Jaani kiriku Eestseisja Abi ja pärast ise Eestseisja, juhatas Wastemõisa sõawäe hobuste jaoskonda kuni rendi aja lõpuni.

Reisis mitu korda wäljamaal, küll terwiist parandades ja ka teaduslistes otstarbedes ja ei unustanud seal juures mitte Egiptust, ühes oma Warao haudadega waatamas käia. — Peale Wastemõisa rendi aja lõppu, kui see weel üks aasta pikendatud oli, kolis tema oma päris mõisa Krootusse 1911 a. kewadel elama. — Astus abielusse Gertrud Hoferiga, 23. webruaril 1913 a.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Tema abikaasa Gertrud Kurrikoff, sünd. Hofer, sündis Heimthali mõisas 16. oktobril 1889 a. Lõpetas Wiljandis ülema tütarlaste kooli ja täiendas ennast peale selle veel ühe aasta Helwetfias. Laulatadi Wiljandis 23. webruaril 1913. a. Johann Kurrikoffiga.

Dr. Kurrikoff.

Adolf Ado poeg Kurrikoff sündis Wastemõisas 16. märtsil 1876 a. Sai alghariduse kodus oma õdede käest ja õppis eesvalt Wiljandis ja pärast Tartus gümnaasiumides. Lõpetas gümnaasiumi 1896 a. ja astus seltsamal aastal Tartu ülikooli arsti teadust õppima. Studeris Tartus

kaks aastat ja jätkas õppimist Riiewis edasi. Lõpetas Riiewis uniwersitedi 1903 a. arsti nimega ja töötas peale selle Peterburgis Helenen Institutis $\frac{1}{2}$ aastat assistendina, õppis Berlinis ja Wiinis üks aasta, kõrwa, kurgu ja nina haiguste eriteadust ja reisis selleks otstarbeks veel mitu korda wäljamaale. Kututi juuni kuul 1905 a. Wene-Jaapani sõtta, kus ta esiti Harbinis haigemajas töötas, pärast aga Tschitinski jalawäe polgu eesrinnas, polgu arstina tegew oli. Tuli sõjawäljalt mai kuul 1906 a. kodumaale tagasi ja on seft ajast peale Tallinnas, kui specialkurgu, nina ja kõrwa arst, afumas. Oma

isalt päris tema Penuja mõisa, mille omanikuks 1900—1907 aastani oli. Põllumeheks hakata temal mõtet ei olnud ja rendi peal mõisat ka pidada ei tahtnud, need oliwad põhjused, miks mõisa ära müüs ja ennaft kõrwalistest, peale arsti teaduse, muredest wabastas.

Kurrika esimene omanik.

Andres Andrese poeg Kurrikoff, sündis 31. jaanuaril 1834 aast. Kurrika talus peremehe pojana. Sai oma hariduse Pärsti-Undi koolis ja jäi kodu oma isale abiks, sest niihästi wanemad, kui ka nooremad wennad oliwad oma pesapaigast laia ilma wälja läinud, et ise omale kodu kollet sisse seadida. Noormees oli kärjitu ja wäsimata waimuga inimene; ei olnud tall püü siin ega seal ja ühest kohast teise liikumine oli tema armsam amet. Seda löbu pakkusiwad ka temale alalised wooris käimised ja sakste sõidud. Õeitis 29. aprillil 1858 a. Reet

Kophelmiga abielusse ja hakkas seft ajast peale ka peremehe kohuseid täitma, kuna rendi kontrakt küll alles Jüripäewast 1859 a. tema nime peale tehtud sai ja wakuraamatu orjuse ajemele raba renti wõtma hakati. Rendi kontrakt oli kuue aasta peale tehtud ja pikendati wana tingimistega aast aastalt edasi kuni 1868 aastani ja müüti siis Kurrika koht temale 5600 rubla eest päris omanduseks ära. — Kui siis selsamal aastal wallawallitsused mõisa wallitsusest labutati, waliti teda esimeseks Pärsti wallawane- maks kolme aasta peale 1868—1871 a.

Peale wallawanema põlwe oli tema Pärsti Undi-kooli kooliwanem kuni haigeks jäämiseni. Nagu juba ennem nimetasin, oli tema armsam amet — sakste sõidud ja wooris käimine ja see armastatud äri oligi tema warafes furmas süüdlane. — Oliwad niisked ja läbilõikawad külmad ja tuulised nowembri kuu ilmad, kui tema jällegi 1883 a. Tartust sakste sõidust koju poole tuli; — tee oli paljas ja käitud sai wankertega. Peal istudes, külmetas tema enese wäga ära ja sellele järgnes raske haigus, millest tema enam ei peasenud. Neli ja pool aastat waewles tema selle käes, wabete wabel ikka ka kaunis kõbus olles, aga tööd teha ehk midagi toimetada tema ei wõinud. Kui siis tema abikaaja 18. juunil 1888 a. ära suri, ei jõudnud tema nõrk ter-

wis seda muret wälja kannatada ja läks oma naiſele 29. juunil ſelſamal aastal järele ja teda maeti 2. juulil Kurrikoffide matmise paika Wiljandi furnuaiale, oma eelläinud elufeltiliſe kõrwa maha.

Andres Kurrikoffi abikaſa, Reet Kurrikoff, ſündinud Kophelm, ſündis Pärſti walla Kopa talus 10. augustil 1838 a. peremehe tütrena, ſai Kurrikale Andres Kurrikoffile 29. aprillil 1858 a. mehele, kus tema kõik oma elupäewad, kui hea ja waikne perenaene ja oma laſte ema elas ja lahkus ſiit murede maalt 18. juunil 1888 a., mitte täieſti 50 aastat wanaks ſaades. Maetud Wiljandi furnuaiale, Kurrika tõuſt Kurrikoffide matmise paika. Tema elu kuſutaja oli tüſikufe haigus, mida tema oma mehel, teda talitades ja tema eelſt hoolitſedes, ſaanud oli. — Hinga rahus! . .

Nende lapſed.

- 1) Tütar Liſſa Kurrikoff, ſündis Pärſti Kurrikal 15. detſemb. 1859 a.

Käis eesmaalt walla- ja päraſt Wiljandis tütarlaſte koolis ja õppis proua Karofi juures õmbluſt! Oli peale ſelle Taeweres ja Waſtemõiſas õmblemas ja teenis neli aastat 1881—1885 Tartumaal Tammiste mõiſas wirtinaks olles. Peale ſelle oli Kurrikal oma wanemate juures ja ſai 1887 a. ſuwel Jaan Rederile mehele, kes ſell ajal Tallinnamaal Põllküla mõiſa rentnik oli. Elaiwad ſeal kuni Jüripäewani 1897 a. ja rentiſiwad ſiis Rakwere kreiiſ Deeruti mõiſa. Seal ſuri tema mees

Jaan Reder 16. webruaril 1900 a. ära, miſpäräſt mõiſa käeſt ära andma pidi ja eſjalgſelt oma wenna juurde Kõo mõiſa elama

tuli. Läks säält felfamal aastal Wiljandisfe, laste koolitufe päraft elama, kubu kuni 1905 aastani jäi ja siis Tartu kolis. Elatab ennaft lesepõlwes omaft kapitalist ja kostilaste pidamifeft.

Tema lapsed.

Tütar Gerda Keder, sündis Põllküla mõisas 18. juulil 1888 a. Käis Wiljandis tütarlaste koolis ja elutseb nüüd oma ema juures Tartus.

Poeg Herbert Keder, sünd. 27. webr. 1890 a. Põlkküla mõisas. Lõpetas Tartus Realkooli ja studeris ühe aasta Riias polytehnikumis masinate inseneriks ja läks siis Kaasani sõjaväe kooli, mille 1912 a. kewadel lõpetas. Teenib praegu Moskwas, 5 Riiewi grenaderi polgu offitserina.

Poeg Andreas Keder, sünd. 23. jaanuaril 1892 a. Lõpetas neli klassi gymnasiumis ja hakkas aptekri õpilaseks. Tegi aptekeri abilise eksami Jõulu kuul 1912 a. ära ja teenib praegu Peterburis.

Doeg Konstantin Reder, sündis Põllkülas 20. oktoobril 1894 a. ja suri Kõo mõisa 26. juulil 1901 a. Maetud Wiljandi furnuaiale Kurrikoffide matmise paika.

Doeg Arnold Reder, sündis 22. märtsil 1896 a. Õppis eesvalt Wiljandis ja praegu Tartus, Realkoolis.

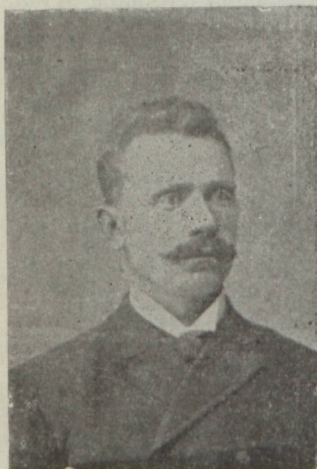
Poeg Leo Keder, sündis Neeruti mõisas 21. webr. 1898 a. ja käib praegu Tartus kaubanduse koolis.

- 2) Tütar Ano Kurrikoff, sündis Pärsti Kurrikal 30. oktoobril 1861 a. ja suri mõne nädali wanaduses.
- 3) Poeg Andres Kurrikoff, sünd. 29. oktoobril 1863 a. Waata elulugu III Sawikoti omanik.
- 4) Poeg Jaan Kurrikoff, sünd. 14. sept. 1865 a. Waata elulugu II Kurrika omanik.
- 5) Poeg Tõnis Kurrikoff, sünd. 10. aug. 1868 a. Waata elulugu Tallinna Kurrikoff.
- 6) Poeg Ado Kurrikoff, sünd. 8. jaanuaril 1871 a. Waata elulugu apteker Kõlpinos.
- 7) Tütar Anna Kurrikoff, sündis Kurrikal 29. detsembril 1872 a. Suri rõugedesse 2 aprillil 1873 a.
- 8) Poeg Gustav Kurrikoff, sündis Kurrikal 4. mail 1874 a. Waata elulugu „Walitseja Kurrikoff.“
- 9) Wiimane tütar Johanna Marie Kurrikoff, sündis Pärsti Kurrikal

24. oktoobril 1877 a. — Käis eesvalt walla koolis ja pärast Wiljandis Blossfeldti juures. Oli peale selle oma wenna juures Kõo mõisas ja pärast Wastemõisas wirtinaks ja teenib praegu sellejama ametiga omale igapäewast leiba.

II. Kurrika omanik.

Jaan Andrese poeg Kurrikoff, sündis Pärsti Kurrikal 14. septembril 1865 a. Käis kohalikus walla- ja kihelkonna koolis, mille lõpetuse järel kodu põllu töösse tagasi asus. Kui siis tema wanem wend Andres 1884 a. sügisel kroonut teenima läks, pidi tema, isa haiguse pärast, peremehe kohuseid täitma hakkama; kui aga tema wanemad 1888 a. ära suriwad, jäi tema Kurrika koha walitsejaks kuni 1892 aastani. Pärijate oma wabelise lepingu järel Päri walla kohtu juures 1. juulil 1892 a. sai Kurrika koht temale lubatud ja selle kohtu otsuse järel Jaan

Kurrikoff Kurrika koha omanikuks tunnistatud. Heitis 24. mail 1897 a. Marie Jürisõniga abielusse, kellega praegu waguft kodust elu elawad. Nende lõbu ja ajawiide on üksnes töö, alaline tegemine ja toimetus kodus, ilma millegift muuft ümbruskonna elust osa wõtmata.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text at the bottom right of the page.

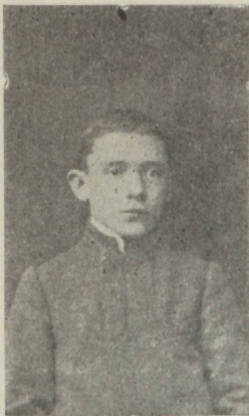
Tema naine Marie Kurrikoff, sünd. Jürisõn, sündis 23. märtsil 1876 a. Paide linnas, kus tema isa õllepruuliks oli ja päraft trabteri pidaja. Elas Paideft labkudes Wastemõisa wallas Lepakosel ja wiimaks Kurrikal, kus tema ka 24 mail 1897 a. mehele sai.

Nende lapsed.

- 1) Poeg Andres Albert Kurrikoff, sündis 24. aprillil 1897 a. Käis esmalt walla- ja pärast kibelkonna koolis ja jätkab praegu oma õppimist Tartus Treffneri gymnasiumis.

- 2) Poeg Johann Adolf Kurrikoff, sündinud 5. novembril 1898 a. Käis Undi külakoolis ja praegu õpib algkoolis Wiljandis.

- 3) Poeg Jaan Gustav, sündinud 5. aprillil 1900 a. Käis Pärsti walla ja praegu Wiljandi kihelkonna koolis.

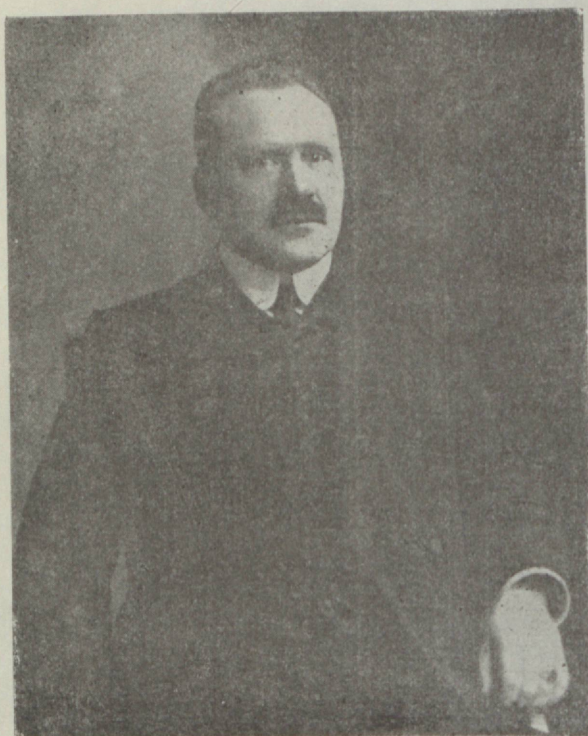
- 4) Poeg Otto Kurrikoff, sünd. 6. märtsil 1902 a. Käis Pärsti wälakoolis ühe aasta ja jätkab õppimist Wiljandis elementar koolis edasi.

5. Tütar Janina Kurrikoff, sündinud 8. juulil 1904 a.

Tallinna Kurrikoff.

Tõnis Andrese p. Kurrikoff, sündis Pärsti Kurrikal 10. augustil 1868 a. Sai oma algariduse kodus ja Türis oma onupoja, õpetaja Kurrikoffi juures. Astus 1884 a. Wiljandi kreiskooli, mille 1887 a. lõpetas. Oli wahpe peal Peterburgis ja Urwastus ametis, hakkas 1889 a. Tartus Treffneri gymnasiumi VI klassi õpilaseks ja läks sellesama aasta sügisel sõdatisse. Teenis Poolamaal Lomji linnas Bjeloferski polgus, kust unteroffitserina kodumaale tagasi tuli. Õppis 1893/4 a. Pajuse mõisas tegelikuks põllumeheks ja hakkas 1894 a. kewadel Worbuse mõisa walitsejaks, kust 1897 a. Deeruti mõisa, mille wahpeal tema õemees ära rentinud oli, oma õemehele abiliseks ehk

walitfejaks läks, kuhu kolmeks aastaks elama jäi. — Rentis omale 1900 a. Penuja mõisa ja astus selsamal aastal, 17. detsem. Melinda

Penuja mõisa elumaja.

Mohrfeldtiga abi-
elusse. Kutsuti
1904 a. tagawara
wäest Wene=Jaa=
pani sõtta ja mää=
rati 95. tagawara
wäe batalj. Now=
gorodi linna. Seal
saadeti tema 24.
webr. 1905 a.
Peterburgi ihu=
kaitse wäe gre=
naderi polku, ta=

gawara wäe lipniku eksami ettevalmistamisele, misjguse eksami tema ka juuli kuul selsamal aastal ära tegi. Rõrgendati Rõigekõrgema käsukirja järele 25. oktoobil 1905 a. lipnikuks ja saadeti 95 tagawara bataljoni Nowgorodi tagasi, kust paari päewa pärast 199 Swirski polku, Medwedi külasse, Jaapani sõjawangide järeawaatajaks saadeti. Järele waatamist aga enam ei olnud, sest rabu oli tehtud, mille järeldusel ka teda loosi wõtmise läbi, priiks lasti ja kodumaale tagasi pööras. — Kui siis 1908 a. Penuja mõisa ära müüti, ei läinud temal korda teist mõisat rentida ja oli sunnitud põllumehe ametit maha jätma ja Tallinna elama asuma, kuhu omale wahpeel ka juba platši kabe majaga S. Arehna uulitsasse nr. 19 ostnud oli. Hakatuses oli Tallinnas päris ilma ametita, sai aga juba nowembri kuul Päewalehe Ühijuses raamatupidaja koha, mis ametit tema ka praegugi weel peab ja ühtlasi ka Päewalehe wastutaw toimetaja on. Peale esimeste majade, ostis tema omale weel 1911 a. Suure-Tartu maanteele nr. 54 ja 1912 a. Hospitali uulitsasse nr. 3 platšid ühes majadega ja elutseb ise oma perekonnaga kõige wiimati ostetud majas. Wõtab Eesti elust elawalt osa ja on mitmes seltis, kui tegew selti liige, tuntud. Wiimasel Tallinna linnawalimistel sai tema ka IV linnajao poolt linnawolinikuks walitud.

Tema abikaaja Melinda Kurrikoff, sündinud Mohrfeldt, sündis Tallinnas 9. detsembril 1880 a. sadulsepa tütreana. Lõpetas kõrgema tütarlaste kooli 1898 a. ja hakkas peale kooli lõpetust Neeruti mõisas herra Kederi laste koduseks koolipreiliks. Sai seal oma praeguse mehega tuttawaks ja astusiwad 17. detsembril 1900 a. abielusse.

Nende lapjed.

Tütar Juta Kurrikoff, sünd. Penuja mõisas 29. oktoobil 1902 a. ja käib praegu Tallinnas tütarlaste kommerts koolis. Alljäisaw pilt kujutab neid, nelja last, ühiselt üleswõetud pildil. —

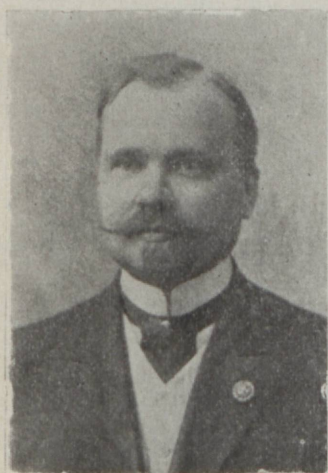
Poeg Napoleon Kurrikoff, sündis Penuja mõisas 13. juunil 1904 a.
ja käib Tallinnas preili Hendreufe ettevalmistamise koolis.

Tütar Hilja Kurrikoff, sündis Penuja mõisas 20. detsem. 1906 a.

Tütar Bella Kurrikoff, sündinud 25. mail 1909 a. Tallinnas.

Apteker Kolpinos.

Ado Andrese poeg Kurrikoff, sündis Pärsti Kurikkal 8. jaanuaril 1871 a. Käis walla- ja kihelkonnakoolis ja pärast Wiljandis linna- koolis, mille 1891 a. lõpetas ja astus sellefama aasta sügisel Tartu Treffneri gymnasiumi. Järgmisel kewadel tegi Pärnus aptekri õpilase eksami ära ja hakkas 7. mail 1892 a. Wiljandis Schöleri aptekis ilma palgata kolmeks aastaks õppima. Tegi 1895 a. Tartus aptekri abi eksami ära ja sai sellekohase diplomi Ülikooli poolt. Töötas peale

selle Peterburgis Gordoni ja Friedlanderi aptekides ja astus 1897 aastal Tartu Ülikooli sisse pharm. studerima. Tegi kahe aasta pärast proviisori eksami ära ja sai 27. juulil 1899 a. selle üle dip- lomi kätte. Üliõpilase põlwes oli kem- mernis sui wabeajal kolm kuud raha tee- nimas, 50 rubla kuus palka saades, sest omal enam raha ei olnud, tagawara ai- dad oliwad tühjad, pidi püüdma elu üles- pidamiseks kõrvalt teenistust otsima hak- kama. Esimene proviisori koht oli te- mal Jakobstadsis herra Osterhofi juures, läks aga sealt kahe kuu pärast ära, sest

palk oli väga weike, 45 rubla kuus, priiülespidamisega ja kõiges iga viies päew waba. — Ka uue koha peal, Wäikse Maarjas Tallinna- maal ei olnud palk palju suurem, kõigist 50 rubla kuus, kuhu tema 10. nowembril 1899 a. apteki walitsejaks hakkas, sest et proua Gen- gelbach peale oma mehe surma apteki edasi pidada tahtis ja provi- soriist walitseja wõtma pidi. Ühes selle kohaga leidis tema ka omale eluseltjilise, proua Therese Gengelbachi, kellega tema 21. juunil 1902 a. laulatud sai. Müüsiwad peale laulatust kobe Wäikse Maarja apteki ära ja ostiwad omale Kolpino linna 32000 rubla eest, ilma majata, apteki õiguse, ühes sisseseade ja rohtudega, nagu tema fell korral oli. Kolpinosje ajudes, wöttis tema ühest kui teisest feltst oja ja nimetati

14. aprillil 1907 a. Keiserinna Maria Seodorowna Walitsuse all seiswa „lastekoda“ auwöormöldriks. Annetati temale kasulikkude tööde eest, nimetatud „lastekojas“ 1. jaanuaril 1911 a. Stanislaufe III klasji orden ja tõsteti 11. aprillil j. a. nimenõuniku ausje.

Therese Annete Kurrikoff, sündinud Trummer, sündis 1. webruaril 1868 a. Tallinnas, majaomaniku tütreana. Lõpetas kõrgema tütarlaste kooli diplomiga. Läks 1894 a. prowisor Robert Gengelbachile, Väikse Maarja apteki omanikule mebele, kellega temal 5. juulil 1895 a. tütar Therese sündis. Esmene abielu õnn kestis tal kõiges wiis aastat, juba 1899 a. lahkus tema mees siit ilmast ja aptegi walitsejaks pidi prowisori diplomiga mees wõetud saada. — Jultumise wiisil sai selle koha prowisor Kurrikoff, kes seal kolm aastat

aptegi walitsejaks oli; ühes aptegi walitsejaga leidis tema aga ka omale uue eluseltfilise ja neid laulatadi 21. juunil 1902 a. ja asusiwad peale paari minemist Kolpino elama.

Therese Roberti tütar Gengelbach sündis
Wäikses Maarjas 5. juulil 1895 a. prowiseeri
tütrena. Sai alghariduse kodus, oli Peterburgis
koolis ja jätkab praegu oma õppimist Kõlpinos
edasi.

Walitseja Kurrikoff.

Gustaw Andrese poeg Kurrikoff sündis Pärsti Kurikal 4-mal mail 1874 a. Oma hariduse sai kohalikus wallakoolis ja pärast Wiljandis elementar- ja linna koolis. Õppis 1893 a. Rabbala mõisas wiinapõletajaks ja pärast seda Kõo mõisas põllumajandust. Läks 1896 a. kroonu teenistusse. Teenis Peterburgis sõja suurtükiwäe ringkonna walitsuses, kui wänem kirjutaja kuni 1900 aastani ja asus kodumaale tagasi tulles Wõrumaale Krootuse mõisa kirjutajaks ja wiinawabriku walitsejaks, kubu kuni 1907 a. jäi Oli Ahja mõisas Tartumaal

1908—1910 a. alamwalitseja ja wiinawabriku juhataja ja läks sealt Waiste mõisa ifeiseiswaks walitsejaks, andis aga poolteise aasta pärast selle koha käest ära ja asus Jüripäewal 1912 aastal Illuki mõisa Rakwere kreiji sellesama ameti peale. — Õnnetu juhtumise pärast labkus ka sealt webruari kuul ja elab praegu Tallinnas. —

Kariste Kurrikoff.

Kurrika Hansu wanem poeg Ado Kurrikoff, sündis Pärsti Kurrikal 1791 aastal peremehe pojana. Õppis lugemise ja kirjutuse ära, kus juures tema veel osaw laulumees oli, ning sellest sai toleaegse rahwa barija tarkuseks küllalt. — Soldatisse minemise aeg jõudis kätte, sellest oli tarwis kõrwale hoida ja et ka mõisa herra oma heade meeste eest alati seisjis, laskis tema Kurrika Ado õpetaja ees koolmeistri eksami ära teha ja saatis tema Wana-Kariste walla koolmeistriks ja nimetas tema noorema wenna Andrese Kurrika peremeheks. Wana-Karistes armastas rahwas teda wäga, mees oli elaw ja osaw ning mõistis rahwa usalduse wõita. — Astus seal 1837 a. Ano Hendriku tütre Lubbis'ega abielusse (sünd. 8-mal mail 1812 a.) ja elas sellega kuni oma surma tunnini, Wana-Kariste koolmeister olles. Tööd oli tema teinud, wanaduse päiwil aidas ja toetas teda tema poeg ka ligi, aga jõud lõppis ja elu närtjis ja teda kutsuti 27. juunil 1869 aastal tema 78-mal eluaastal siit ilmaft ära ja maeti Halliste kiriku furnuaiale. —

Tema naine Ano elas aga peale oma mehe surma lesepõlwes veel ligikorda 22 aastat oma poja juures ja täitis perenaese kohusid. — Surm nõudis tema 27. webruaril 1891 a. siit ilmaft ära ja maeti oma mehe kõrwa Halliste furnuaiale. --

Neile sündisiwad kaks last, kes kauemalt elama jäiwad: Tütar Ano Kurrikoff sai Wana-Kariste walda Kalliti talu peremehe pojale Jaan Kallitile mehele. Kui siis tema wend Mart Kurrikoff Enge walda Suure-Jaani kihelkonda Julga talu ära ostis, andis nimetatud koha oma õemehele ees malt rendi peale pidada ja müüs pärast koha neile päriks ära, kus Ano Kallit oma lastega praegugi alles elab, kuna tema mees küll juba ammugi surnud on. —

Mart Ado poeg Kurrikoff, sündis Wana-Kariste koolimajas 14. oktobril 1845 a. Sai oma alghariduse kodus ja pärast Wiljandis elementar- ja kreiskoolis. Tegi koolist wälja astudes koolmeistri eksami ära ja asus oma isa juurde abikoolmeistriks ja ühtlasi ka walla-

kirjutajaks. Peale oma isa surma waliti tema 1869 a. oma isa asemele kooliõpetajaks, kelleks tema ka niikaua jäi, kuni teda sunnitud sai teist ametit käest ära andma, — kas koolitööst labkuma ehk wallakirjutaja ametit maha jätma.

Mart Kurrikoff.

— Selle järeldufel walis tema oma edaspidiseks tööpõlluks wiimase ameti ja ütles ennast kooliõpetajast lahti. — Kirjutaja olles, oli tema käes wabel mitu walda, nii et tema omal 3—4 abi pidama pidi. — Seniajani oli faksakeel asjaajamise keeleks olnud, nüüd muudeti see toimetus aga riigi keele peale ümber, mis tema tööd wäga raskendas ja alaliseid õerumised tema ja talurahwa asjade komisjare wabel algasiwad peale, nii et tema sunnitud oli ennast 1892 a. algul ametist lahti wõtma. Wana-Karistest labkudes ostis tema omale Pärnu linna maja ja hakkas seal rabulikult ja waikselt elama. See waikne elu oli aga tema warase surma põhjuseks. — Enne alati rõõmsa feltskonna seas, alkoholi jäi igapäew tarwitatud, aeg läks ruttu ja lõbusasti mööda. — Nüüd sõpradest labus, ilma tööta olek ja alaline igawus tegiwad tema kurwameelseks ja haiglasteks. Alkoholi tarwitamine jäi suutu tohtrite poolt ära keelatud, mis sugune järsk muude aga halwasti tema organismuse peale mõjus; — söögi himu kadus ning tema kuiwas ja kabanes kokku ja lõppis filma nähes ära. — Lõpp oli käes, surma ingel warjas tema üle ja kutsus tema jäit ilma laaneft 30. augustil 1893 a. ära. Mart Kurrikoffil teisa wendi ei olnud, ise tema abieluse ei heitnud, seega lõppis tema surmaga Kariste Kurrikoffide meestetõust sugu. Tema põrm puhkab Haliste furnuaial, kuhu teda Wana-Kariste peremebed omal kulul, armastuseft oma wana kooliõpetaja ja wallakirjutaja wastu, Pärnuft ära toiwad ja tema oma isa kõrwa maha matfid.

Kuuni Kurrikoffid.

Hans Hansu poeg Kurrikoff sündis Pärsti Kurrikal 3. oktoobril 1800 a. kõige noorema pojana. Kõua tema isa hirmu ega ema armu ei saanud, sest et teda tema wanemad noorelt maha jätsiwad. Pidi siis oma wenna Andrese juures karja- ja teopoisina teenima. Aga temagi igatses, olgu küll et see kodus üksnes natukene wõimalik oli, iseseisaw olla ja läks Pästi walda Kuunile koduwäiks ja astus Ann Jaaniadoga 1825 a. kewadel abielusse. Tema poja Jüri tõenduse jä-rele olla neil 13 last olnud, kuna aga Wiljandi kiriku raamatutes neid kõigis 10 last leidub ja need on järgmised:

- 1) Tütar Eewa, sündinud 19. juunil 1826 a., sai nowembri kuul 1845 a. Karola mõisa Jaan Mikkelsonile mehele ja rentiwiwad pärast Küti talu Karolaft. —
- 2) Tütar Liso, sündinud 26. juunil 1828 a. ja läks nowembri kuul 1845 a., ühel ajal oma õe Eewaga, Mikkel Johanjonile Ärina talusse Pärsti walda mehele, kes aga warši ära suri ja siis teift korda Hendrik Nordeniga abielusse astus.
- 3) Tütar Mari, sündinud 27. augustil 1832 a., laulatud Riiska pe-remehe Jüri Riismandliga 27. juulil 1855 a.
- 4) Poeg Andres, sündinud 10. mail 1836 a. Waata elulugu Kuuni Hans Kurrikoffi pojad.
- 5) Poeg Tõnis, sündinud 15. juunil 1838 a. Waata elulugu Kuuni Hans Kurrikoffi pojad.
6. Tütar Ann, sündinud 28. aprillil 1840 a., surnud 30. nowembril 1848 a.
- 7) Tütar Ano, sündinud 20. aprillil 1842 a. ja sai Sürgawere walda Mudiste talusse Tõnis Steinweldtile mehele, kus tema järeltulew sugu praegu alles elutseb.
- 8) Poeg Jüri, sündinud 28. webruaril 1844 a. Waata elulugu Loopre Kurrikoff.
- 9) Tütar Kadri, sündinud 13. nowembril 1845 a. ja suri noorelt ära.
- 10) Poeg Johann, sündinud 6. märtsil 1847 a. ja suri mõne kuu wanuselt.

Nagu sellest sündimise tabelist näha, on Liso, Mari ja Andrese jündimise wahed harilikkudest pikemad ja siis wiist küll nende laste wabelt need kolm maimu õige noorelt siit ilmaft labkunud ja jäiwad sellepärast kiriku raamatuteft wälja, et need raamatud, kuhu nemad ristimise ajal ülesse märgiti, ära põlesiwad ja uute kirjutamise aeg neid enam elus ei olnud ja siis ka suutu wälja jäeti.

Hans Kurrikoff elas Kuunil, teda oma teiste wendadega wõrrel-des, kaunis kehwalt ja oli kui lõbu- ja lauluarmastaja, aga kindla sõnaga mees tuttaw ja tema kangekaelne sõnapidamine oligi põhjusleks, mispärast Kuuni koht mitte enam tema järeltulejate käes ei ole. Aas-tal 1858 hakati teoorjuse asemel raba renti wõtma, talupojad aga ar-wasiwad seda uueks konksuks, kuidas neid paremini nõõrida oleks ja ei tahtnud beameelega wanast teost taganeda, — pidasiwad ühes-koos nõu ära, mitte järele anda, waid wana wakuraamatu järele tööd edasi teha, — Kui siis asja herra ees teoks tuli teha, ei pidanud teised pe-remehed sõna, wõtsiwad raba rendi wastu, Kurrika ja Kuuni Kurrikoffid jäiwad aga oma sõna juurde kindlaks ja oleksiwad pidanud mõle-mad omadest kohtadest labkuma, kui mitte Kõpa Jaan Kõphelm Kurrika Kurrikoffi, kui oma wäimehe eest ülesse ei oleks astunud ja Kurrika kohta mitte wõeraste kätte minna ei lasknud, waid teda oma wäimehe nime peale tagasi kirjutas. — Kuunil eestseisjat ei olnud, antud sõna tagasi wõtta ei tahtnud ja labkus omast kohast. — Kuunilt Jürripäe-wal 1859 aastal wälja kolides, elas ühe aasta Riiskal oma wäimehe juures ja rentis järgmisel aastal 1860 Lõhawere Udu karjamõisa, kuhu oma surmani jäi. — Kõige noorem oli tema oma wendade seast ja kõige enne kutsuti teda ära siit ilmaft, mitte täiesti 63 aastat wana, jättis tema 9 septembril 1863 aastal oma naese ja lapsed jumalaga ja kadus siit ilma kärast. Maetud Wiljandi furnuaiaale. Tema naene Ann elas aga peale teda üle ühekõsa aasta ja suri 31. jaanuaril 1873 aastal Karola wallas Rüti talus ära.

Kuuni Hans Kurrikoffi pojad. —

I Andres Hansu poeg Kurrikoff sündis Pärsti wallas Kuunil 10. mail 1836 aastal, elas oma isaga kuni 1859 aastani Kuunil ja pärast Riiskal ja Lõhawere Udul. Oli peale isa surma weel kabekõsa aastat Udul ja läks siis oma perega 1871 a. Karola walda Rütile oma õemehe juurde elama. Paari aastase Rüttil wiibimise järele kolis tema jälle

Udule, kus tema naesewend rentnikuks oli, tagasi ja elas seal veel mõned aastad. — Kui siis tema naesewend Lõhawere mõisa ära rentis, läks tema sinna pooleterameheks, kubu kuni 1882 a. jäi. Et tall nüüd lapsed juba suuremad ja kõik hooldad ja edasi püüdjad inimesed oliwad, oli nende warandusline jõud niipalju kaswanud, et talukoha rentimise peale mõtelda wõisiwad ja ka Kabbalast Käspre koha rentis. Kui siis aga kohaomanik ära suri ja ilma lasteta lese järele jättis, astus tema wanem poeg Tõnis lesega, kes oma mehe testamendi järele ainukene pärija oli, abielusse ja sai sel moel Käspre kohaomanikuks, kuna tema isa aga seal, kui talu isa edasi elas. Nooruses oli mees puudust tundma pidanud, wanaduses wõis aga rõõmsasti laste tulewiku peale waadata ja rabus siit ilmast 19. webruaril 1891 a. lahkuda; — tema põrm pubkab Suure Jaani surnuaial. Abielus oli tema Sukki talust kofitud Ann Kurrik'uga, sünd. 9. aug. 1839 a., kes alles praegu elus on ja oma laste juures elab.

Andres Hansu poja Kurrikoffi lapsed.

- 1) Tõnis Andrese poeg Kurrikoff sündis 26. jaanuaril 1860 a. Pärsti wallas Riiskal, kus tema isa sell ajal elutses. Elas peale selle Lõhawere Udul ja Lõhawere mõisas ja pidi palju enne bigistama ja waewa nägema, kui niikaugele saiwad, et nemad ühisel nõul ja jõul Kabbalast Kaspri koha rentida jõudsiwad. — Kui siis koha omanik ära suri, astus tema rikka lesega abielusse ja on praegu jõukas kohaomanik Kabbalas. Ejimehest abielust tall lapsi ei olnud, kuna aga teisest naigest temol kolm poega elawad. — August, sünd. 13. märtsil 1899 a. — Käis walla- ja kihelkonna koolis ja on praegu isa juures kodus. — Oskar, sündinud 8. nowemb. 1904 a. ja Tõnis 28. aprillil 1912 a.

4. Jüri Andrese poeg Kurrikoff sündis Lõhawere Udul 3. mail 1868 a. Oma hariduse sai walla ja Suure Jaani kihelkonna koolis ja õppis Wõhmas Mülleri juures kaupmeheks. Läks 1890 a. Pöölamaale kroonu teenistusesse; teenis eesvalt roodus ja pärast polgu kanjeleis, kus kirjutaja ametis kõige kõrgema järguni, see on, polgukirjutajaks tõusis. Ajus 1894 a. soldatist välja tulles eesvalt Arkmale kaupmees Papp'i juurde ja pärast Muftwee alewisse herra Stablberg'i kaupluse ametisse. — Õitis sealsamas 4. juulil 1899 a. Elfriede Leib'iga (sünd. 1. webr. 1874 a.).

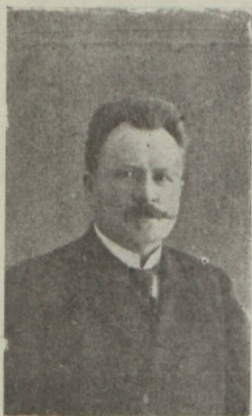
abielusfe, kellega temal kaks tütart: Lydia, sünd. 2. jaanuaril 1902 a. ja Ella, sündinud 30. märtsil 1903 a., oliwad. — Kaks tütart on neil surnud ja Mustwees maetud. Asujawad 1908 a. wastutawa ärijubina herra R. Siichmanni kauplusesse teenima ja Tartusse elama, kus ka neñde mõlemad tütreid Eesti tütarlaste gymnaasiumis õpiwad. Eesolew pilt kujutab teda ühes tema perekonnaga.

II. Tõnis Hansu poeg Kurrikoff, sündis Pärsti wallas Kuunil 15. juunil 1838 a. Elas eesvalt Kuunil ja Kiiskal Pärsti wallas ja läks ühes oma wanematega Jüripäewal 1860 a. Lõhawere Udule, kus tema 24. juunil 1860 a. Karola wallast Raia talust kositud Mari Juurikaga abielusse astus. Elas peale isa surma veel kaks aastat Udul ja läks siis oma äia kodu Karola walda korterisse, kus tema ilma kindla teenistufeta oli, kuni wiimaks Koeru kihelkonda Uduoa walda, Liuswere külasse koolmeistriks sai, kuhu tema kuni oma elu otsani jäi. — Alles täies mehe eas olles, suikus tema 7. mail 1877 aastal surmale, oma naest ja allaealisi lapsi maailma tuulte ja tormide kätte ja hoolte jättes. Maetud Koeru furnuaiale.

Tema naine Mari, sündinud Juurik, sündis 26. jaanuaril 1841 aastal Karola wallas Raia talus peremehe tütreana. Elas peale mehe surma mitmel pool oma lastega ja suri Kutsfari koolimajas Wiljandi wallas oma poja Tõnise juures 8. oktoobril 1901 a.

Neile sündisivad kokku seitse last, kelledest pojad Jüri ja Hans ja tütreid Anna ja Marie noorelt ära surisid, elama jäiwad pojad Tõnis ja Jaan ning tütar Miiili, kellede elulood siin järgnewad.

- 1) Poeg Tõnis Kurrikoff, sündis 3. nowembril 1865 aastal Lõhawere Udul. Alghariduse sai oma isa käest, pidi aga juba kui 12 aastane poisikene isa abist ilma jääma. Jsa surma järele

labkusiwad nemad Tallinna maalt ja asusiwad Karola walda Raiale, oma ema wanemate koha peale, ühes ema, õe ja wennaga elama. — Käis veel ühe aasta Karola walla koolis ja astus siis Wiljandi kihelkonna kooli sisse, mille lõpetuse järele ennaft wallakooli õpetaja eksfamile ette walmistama hakkas. Tegi 1886 aastal Tartus Hollmanni Seminaris kooliõpetaja eksfami ära ja sai peale selle Karola walda Saarepeedi kooli peale kooliõpetajaks walitud, kus wiis aastat töötas ja siis Wiljandi walda, Kutsfari kooli õpe-

tajaks läks. Astus 27. detsembril 1894 a. Marie Kolk'iga abielusse ja elasiwad nimetatud kooli peal kuni 1902 aastani. — Kutsfarilt labkudes asusiwad Wiljandi elama ja on 1903 a. saadik raamatu ja kirjutusmaterjali kaupluse omanik. Laste rõõmu ei ole nemad seniajani veel mitte tunda saanud. —

Tema abikaasa Marie Kurrikoff, (sündinud Kolk) sündis 15. aprillil 1875 a. Wiljandi wallas Piispal peremehe tütre. Abielus Tõnis Kurrikoffiga 27. detsembrist 1894 aastast saadik.

- 2) Doeg Jaan Kurrikoff, sündis 4. septembril 1868 aastal Karola wallas Raial. Oli kabekja aastane, kui oma isa surma läbi kao-

tas ja pidi juba nii noorelt elu murefi ja raskusi tunda saama, aga ema abil ja omal jõul ja püüdel, tormas noor- mees samm sammult, tal- wel õppides ja suwel selleks raha teenides, edafi. — Käis eesvalt Karola walla- ja pärast Wiljandi kihelkonna koo- lis. Õppis peale selle Põltsamaal Eesti Alek- sandri koolis, mille 2. juunil 1894 aastal lõ- petas. Oli weel lühikene aeg Tartus Hugo Treff- neri gymnasiumis ja läks siis Tartumaale Torma mõisa põllumajandust õp-

pima. Jüripäewast 1900 aastast saadik on aga Tarakwere mõis- fas, kui iseseisew mõisawalitseja, ametis. — Astus 26. detsembril 1905 aastal neiu Anna Kasje'ga abielusse, kellega temal tütre- kene Lydia sündis, nagu seda eesolewast pildist näha wõib.

Tema abikaasa Anna Kurrikoff, (sündinud Kaspe) sündis 14. septembril 1870 aastal Halliste kihelkonnas, Härsil, saiwad Tarakwere mõisas tuttawaks ja ühendasiwad oma elu 26. detsembril 1905 a.

3) Miili Tõnise tütar Kurrikoff, sündinud 7. augustil 1874 a. Tal-

linna maal Liuswere koolimajas. Elas peale isa surma oma ema juures Raiäl ja muial. Kui siis endine Türi õpetaja Kurrikoff Wiljandisfe elama asus, astus tema 1897 a. sinna, oma wana sugulase juurde teenistusse. Täitis ees malt teenija tüdruku kohuseid, sai aga pärast poole kafulapse eest peetud ja kunst käsitööd õppida lastud. — Aga kaua ei saanud tema elukewadit maitse da, juba 1904 a. talwel jäi tema neeru põletikku haigeks ja labkus siit ilmast 15. märtil nimetatud aastal.

III. Jüri Hansu poeg Kurrikoff, sündis Pärsti wallas Kuunil 28. webruaril 1844 a. peremehe pojana. Elas oma isa juures Kuunil ja Riiskal ja päraft Lõhawere Udul. — Astus kaks aastat peale

ifa surma, see on 1865 aastal Ellu Reimanniga, Sürgewater wallaft, abielusfe, kellalega temal 11. märtil 1866 a. poeg Hans sündis Aastal 1869 pidi tema aga kroonut teenima minema ja naest ühes kolme aastase pojaga kodumaale maha jätma. Kuus aastat tuli temal Wenemaal wiibida ja soldati elu elada ning

alles 1875 aasta sügisel peafis tema oma perekonna juurde tagasi. — Ka kodumaal ei olnud temal elu kerge; kirwes õlal ja kott seljas, käis tema suwel puutöös ja talwel tegi mis ette juhtus ja selle püüdmise tagajärg ei olnud mitte halw, sest juba 1883 aastal oli tema niikaugele kofjunud, et Räpu kõrtfi 12 aasta peale ära rentida wõis. —

Räpu kõrts oli enne Ado Kurrikoffi käes 12 aastat (1857—1869) pidada olnud, nüüd sai tema rentnikuks, neljateistkümne aastalise wahaja järele, esimese rentniku onupoeg Jüri Kurrikoff. — Rápult 1895 a. labkudes, ostis tema omale Loopre walda Pillistwere kibelkonda „Willemi“ talu, kus tema praegu oma naese ja noorema tütre Mariaga elab. Eesolew pilt kujutab neid kolmekefi. —

Nende lapsed.

- 1) Hans Jüri poeg Kurrikoff sündis 11. märtil 1866 a. Elas ees-
malt isa juures, pärast aga kui naese wöttis, seadis ise omale
majapidamise sisse. Raua ei saanud tema aga elurõõmu maitsta
ja labkus 28 aastase wanaduses siit ilmast, ühte tütart „Marie“
maha jäties, kes praegu Wana-Wändras Oja talus elab.
- 2) Ann Jüri tütar Kurrikoff sündis 1. mail 1876 a. Elas oma wa-
nemate juures Rāpul ja Willemil ning sai märtsi kuul 1901 a.
Kaarel Melkile mehele. Jsa andis koba wäimehele kinkimise teel
omanduseks, kus siis nemad ka esjalgselt elasiwad. Kentisiwad
aga koba warši noorema õe Mariele 10 aasta peale edasi ja
läksiwad ise mujalt omale teenistust otjima. Elawad praegu
Tartumaal Tammiste mõisas, kus tema mees karjasõõtjameister on.

- 3) Marie Jüri tütar Kurrikoff sündis 5. mail 1379 a. Elas enne Räpül oma wanemate juures ja nüüd Loopre Willemil. Rentis Willemi koha oma ðemehe käest 10 aasta peale ära ja elab praegu seal oma wanematega kui talupidaja. Eesolew pilt kujutab teda, ühes tema isa ja emaga.

Hans Jaagu poeg Takk, sündis Wiljandi wallas Takil 4. veebruaril 1855 aastal. Käis eesvalt walla- ja pärast Wiljandis kreiskoolis, kuft aga warji wälja astus. Õppis eesvalt Tartus oma onu juures kaupmeheks, aga et see amet temale ei meeldinud, tuli tagasi koju ja hakkas põllutööd tegema.

Jättis aga 1880 aastal ka selle tööpõllumaha ja läks Wiljandisse, kirjutaja Nielseni juurde, wallakirjutajaks õppima. — Waliti 1886 a. Päri ja Pärsti waldade kirjutajaks ja ajus 1890 aastal Pärise elama. Laulatadi Anu Kuhlbuschiga 13. märtil 1911 aastal ja elab praegu, kui waikne abielumees nimetatud kohas. — Wõtab kohalikudest feltsideft osa ja on kui tubli mesilastepidaja tuntud.

Kurrikoffide suguwõsa esiwanemad.

1.

Ejiija

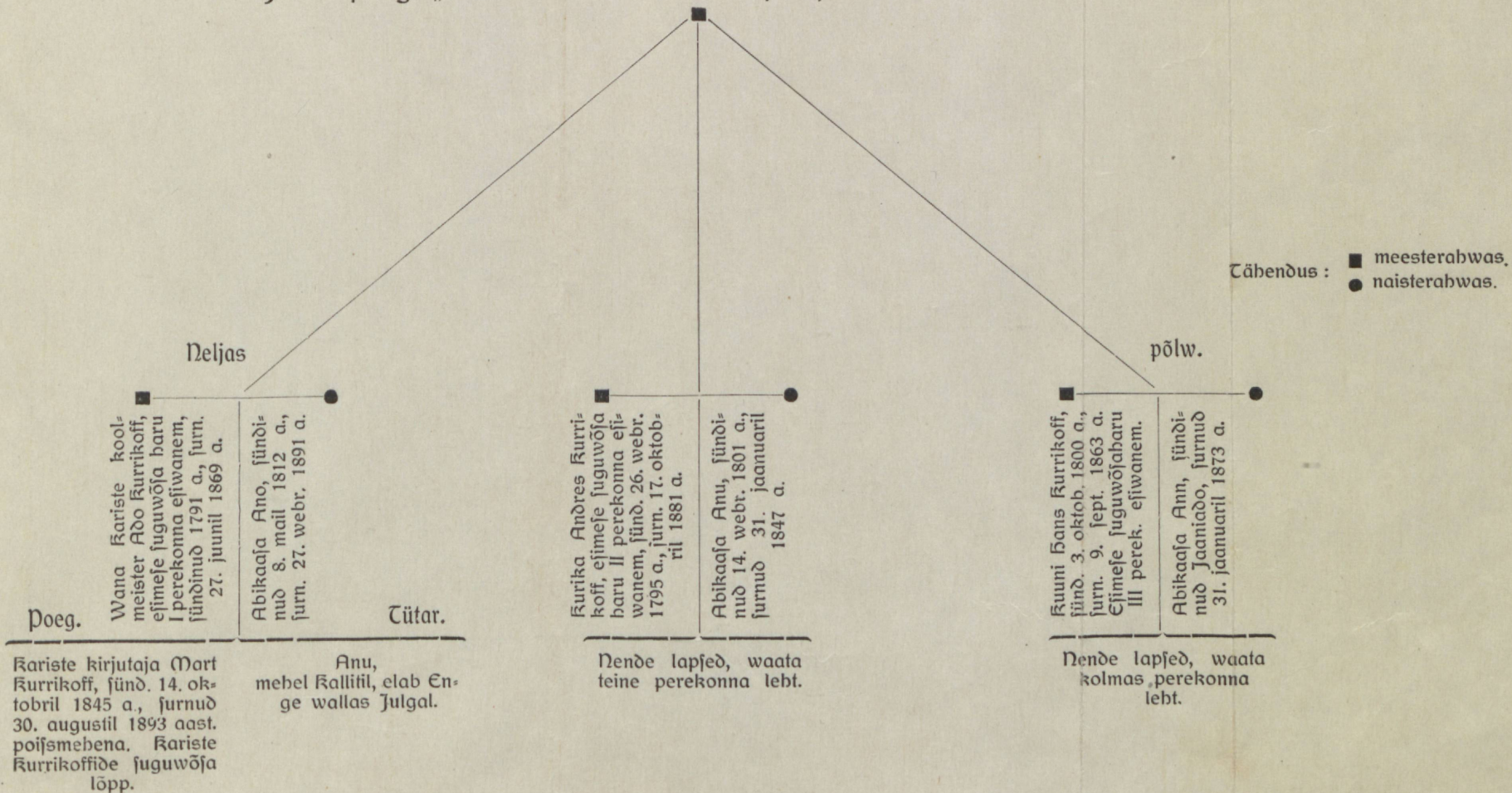
Kurikal peremees olnud umbes 1730—1760 a., nimi teadmata.

2.

Tema poeg „Kurika Jaan“ oli peremeheks umbes 1760—1790 a.

3.

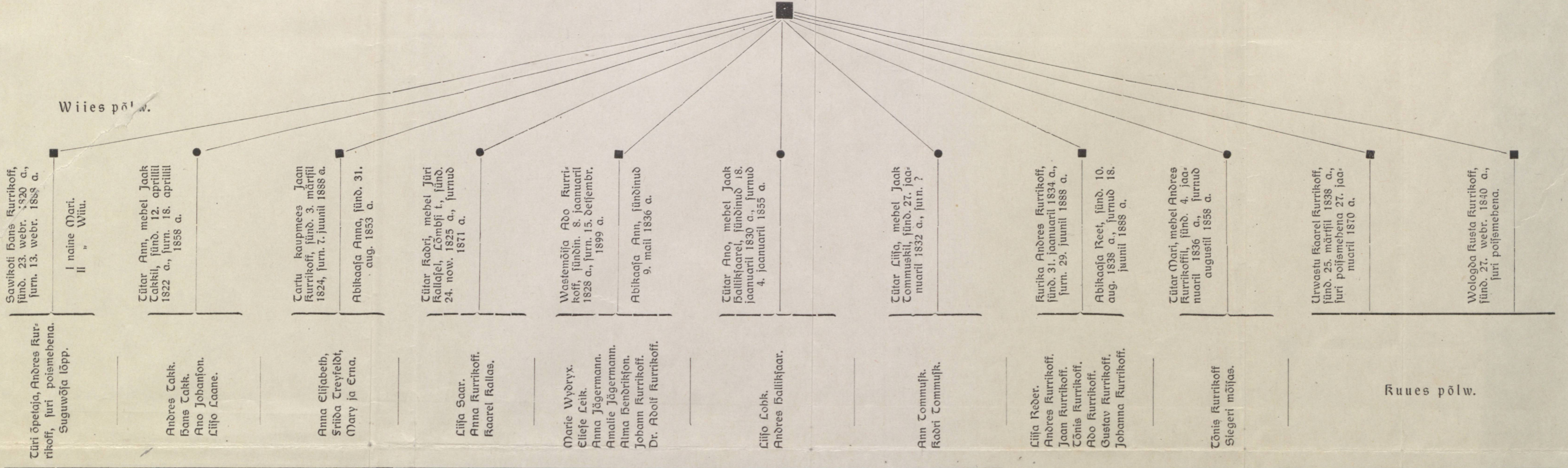
Jaani poeg „Kurika Hans“ oli kohapidaja umbes 1790—1810 a.

Kurika

Andres Kurrikoff.

Ejimeise jüguwõja II perekonna ejiwanem.

Seitsmes põlv.

Andrei Nikolai, fündinud 21. webruaril 1895 a.
Grete,
fündinud 20. augustil 1896. a.
Melinda,
fündinud 5. mail 1900 a.
Hans Jirmanuel,
fündinud 17. jaanuaril 1905 a.

Andres Albert, fündinud 24. aprillil 1897 a.
Johann Adolf, fündinud 5. novembril 1898 a.
Jaan Gustav, fündinud 5. aprillil 1900 a.
Otto,
fündinud 6. märtilil 1902 a.
Cütar Janina, fündinud 8. juulil 1904 a.

Jutta, fündinud 29. oktoobil 1902 a.
Dorothea,
fündinud 13. juunil 1904 a.
Liija,
fündinud 20. deijembril 1906 a.
Eelta,
fündinud 25. mail 1909 a.

Sawikoti,
Kurika,
Callinna,
Kolpino,

Kurika

Hans Kurrikoff.

Ejimeje suguwõja III perekonna ejiwanem.

Wiies põlw.

Tütär Sewa, mebel Jaan Mibkeifoni, sünd. 19. juunil 1826 a., surm. ?

Tütär Liiju, mebel Mihkel Jobanfonil, teine mees Bendrik Norden, sündinud 26. juunil 1828 a., surm. ?

Tütär Mari, mebel Jüri Riismandel, sünd. 27. augustil 1832 a., surm. ?

Räspre Andres Kurrikoff, sünd. 10. mail 1836 a., surmud 19. webruaril 1891 a.

Abikaaja Ann sünd. Kurrik, sünd. 9. aug. 1839 a.

Liuswere koolmeister Tõnis Kurrikoff, sünd. 15. juunil 1838 a., surm. 7. mail 1877 a.

Abikaaja Mari sünd. Juurik, sündinud 26. januaril 1841 a., surm. 8. oktoobril 1901 a.

Tütär Ann, sünd. 28. aprillil 1840 a., surm. 30. novembril 1848 a.

Tütär Ano, mebel Tõnis Steinweibtil, sünd. 20. aprillil 1842 a., surm. ?

Loopre Jüri Kurrikoff, sündinud 28. webr. 1844 a.

Abikaaja Ellu, sündinud Reimann.

Tütär Kadri, sünd. 13. novembril 1845 a., surmud noorelt.

Poeg Johann, sündis 6. märtsil 1847 a., surmud noorelt.

Ruues

Räspre Tõnis Kurrikoff, Ano Durk.

Tartu Jüri Kurrikoff, Pärnu Jaan Kurrikoff.

Wiljandi Tõnis Kurrikoff, Tarakwere Jaan Kurrikoff.

† Miitil Kurrikoff.

† Hans Kurrikoff, Ann Melk, Marie Kurrikoff.

põlw.

Seitsmes põlw.

Poeg August, sünd. 13. märtsil 1899 a.
Poeg Oskar, sünd. 8. novembril 1904 a.
Poeg Tõnis, sünd. 28. aprillil 1912 a.

Tütär Lydia, sünd. 2. jaanuaril 1902 a.
Tütär Ellu, sünd. 30. märtsil 1903 a.

Tütär Lydia.

Tütär Marie.